

T E D N I K

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Leto XXV. Št. 1

Ptuj, 13. januarja 1972

Cena 0,70 din

8. januar - praznik občine Slovenska Bistrica

Prebivalci občine Slovenska Bistrica se tudi ob letošnjem prazniku - 8. januarju z vso širino in občudovanjem herojstva Pohorskega bataljona spominjajo dogodkov, ko je ta pred 30 leti v skupnem boju vseh zavednih Jugoslovanov položil svoja življenja za svobodo domovine.

8. januarja 1943 leta okoli 12. ure je pri Treh žeblih nad Osankarico počila prva, kmalu nato pa še na stotine pušk, strojnic in ročnih bomb, ki so oznanile usodno in zadnjo borbo borcev Pohorskega bataljona. Ti so se vse do tistega dne uspešno borili na Pohorju in njegovih obronkih. Učinkovito in hitro so napadali, prav tako uspešno pa so odbijali vse sovražniške poskuse, da bi onemogočil delovanje pohorskih partizanov, ki so napadali ob pravem času in na tistem mestu, kjer je bil okupator najbolj občutljiv. Borci Pohorskega bataljona so dosegali najpomembnejše uspehe v enem najbolj težkih obdobjih partizanstva na območju vzhodne Slovenije. Tako je že v letu 1942 predstavljal ta bataljon številčno mnogo močnejšim in bolje opremljenim okupatorjem silam na vzhodnoslovenskem območju težak problem.

Okupator se je v vzhodni Sloveniji po več neuspešnih poskusih, da bi onemogočil delovanje in nadaljnje širjenje partizanstva na Pohorju in njegovih obronkih, odločil za eno največjih akcij do tedaj na tem območju. 8. januar

ja 1943 so se v zgodnjih jutranjih urah pričele pomikati iz več krajev ob vznožju Pohorja proti Treh žebljem nad Osankarico močno oborožene nemške sile z enim samim namenom, da bi dokončno zlomile delovanje pohorskih partizanov in onemogočile nadaljnje uspehe Pohorskega bataljona, ki je postajal za okupatorja v vzhodni Sloveniji vse resnejša nevarnost.

Nekajkrat številnejše okupatorjeve sile so sklenile strnjene obročje do zob oboroženih vojakov nasproti maloštevilnim borcem Pohorskega bataljona.

V s krvjo prepojenem snegu je 8. januarja 1943 obležal na bojišču pri Treh žeblih nad Osankarico do zadnjega borca legendarni Pohorski bataljon, samo večkrat ranjenega partizana Sulca so ujeli Nemci živega.

Kakor v vseh dotedanjih so borci tudi v tej zadnji bitki prizadeli okupatorjem silam velike izgube. Mnogo napadalcev je izgubilo življenje, še več pa so jih onesposobili za nadaljnje bojevanje.

Obletnico junaške smrti Pohorskega bataljona, 8. januar, so prebivalci občine Slovenska Bistrica sprejeli za svoj občinski praznik. To je dan, ko v vseh družbeno-političnih organizacijah in delovnih skupnostih v občini posvetijo spominom na tragični konec legendarnega Pohorskega bataljona številne komemoracije in sveča-

(Nadaljevanje na 15. strani)

Velika skrb za izobraževanje

Pred nekaj dnevi sem se mudil v prostorih Delavske univerze v Ptuj, kjer sem se pogovarjal z uslužbenci te ustanove o njihovem doseganju delu in o načrtih za prihodnost.

Pogovor je najprej stekel o novoletnih risanih filmih, katerih prikazovanje DU že pet let organizira za vse otroke osnovnih šol v občini. Pri tem so izvzete samo mestne šole, kajti ti otroci imajo večje možnosti prisostvovanja raznim kulturnim prireditvam in se lahko češče srečujejo s filmom. Nedvomno ima tu DU veliko zaslug, oziroma vse, saj je vse stroške, ki so znašali okrog 3000 dinarjev, krila iz lastnih sredstev. Za mnoge podeželske otroke je ta enourni filmski program prvo srečanje s filmom in so tako dobili lepo novoletno darilo.

Aktivnost in požrtvovalnost uslužbencev Delavske univerze v Ptuj pa se kaže tudi v številnih tečajih in predavanjih, ki so že v teku, se bodo pričeli ali pa so se že končali.

V osnovni šoli Toneta Znidariča poteka tečaj za opravilce težke gradbene mehanizacije, ki obsega 215 učnih ur. Tečaj je organizirala Delavska univerza Ptuj ob sodelovanju z mariborsko Delavsko univerzo in Zavodom za varstvo delavcev, Maribor. Zanimanje za tečaj je bilo veliko. Po tečaju in opravljenem preizkusu znanja bodo tečajniki dobili pooblastilo za upravljanje težke gradbene mehanizacije in pa potrdilo o opravljenem izpitu iz varstva pri delu. To pooblastilo bo veljalo tudi za delavce, ki se bodo pozneje zaposlili v inozemstvu in bodo tudi tam lahko opravljali svoj poklic.

Že dva meseca poteka začetni in nadaljevalni tečaj nemškega jezika, ki ga po avdiovizuelni metodi vodi prof. Mihael Koltak. Tečaj obiskuje šestnajst slušateljev in bo končan v maju. Istočasno vodi prof. Milojka Podlesnik tečaj nemškega in angleškega jezika za predšolske in šoloobvezne otroke. V ta tečaj je vpisanih 80 otrok in je razdeljen v skupine po dvanajst slušateljev.

V novembru je bil končan tečaj za kurjače centralnih kurjav, ki je bil organiziran ob sodelovanju z DU Maribor in Zavodom za varstvo delavcev Maribor. Tečaj, ki je obsegal 220 ur, je obiskovalo 17 slušateljev in z uspehom končalo 15.

Tudi za v bodoče si je DU Ptuj postavila precejšnje naloge. Kmalu bodo pričeli s predavanji iz obrambne vzgoje. Predavanja bodo obsegala štiri teme in sicer: mednarodne razmere in položaj Jugoslavije v svetu, družbena samozaščita, gospodarstvo, družbene službe in državna uprava v splošnem ljudskem odporu ter minimalna zaščitna sredstva za državljanke. Skupno je v programu 480 predavanj in bodo obvezna za vse občane, ki nimajo vojaškega razporeda. Pri teh predavanjih se navadno pojavljajo težave s prostori in se morajo predavatelji čestito zatekati tudi v privatne hiše.

Za kmetijce bo verjetno najbolj zanimivo predavanje iz kmetijstva, ki se bo prav tako kmalu pričelo. To predavanje bo večina po krajevnih skupnostih in sicer: Cirkovce, Gerečja vas, Sela, Lovrenc, Hajdina, Bukovci, Moškanci, Medvece, Vitomarci, Majšperk, Stoperce, Trnovska vas, Lovrenc, Juršinci, Podvinci, Polenšak in Cirkulane. Predavanje bo obsegalo naslednje teme: pridelovanje koruze za siliranje; kako pridelamo več cenejše in boljše krme za živino; krmljenje krav molznic, vzreja mlade živine in pitanje govedi; kako krmimo plemenske svinje in vzrejamo pujske; kako si uredimo sodoben hlev za govedo in prašiče; vzrejne bolezni pri teletih in pujskih; notranji zajedavci pri domačih živalih. Kmetijska predavanja se bodo pričela že 17. januarja in jih bodo vodili veterinarji iz ptujske veterinarske postaje ter agronomi iz kmetijskega kombinata.

Delokrog in načrti Delavske univerze v Ptuj so torej zelo obsežni. Upajmo, da bodo uspešni načrti tudi realizirani in jim pri tem želimo veliko uspeha.

M. NOVINA

Obvestilo naročnikom, sodelavcem, oglaševalcem in bralcem TEDNIKA

Obveščamo naročnike, sodelavce, oglaševalce in bralce, da sta se uredništvo in uprava našega lista preselila iz Lackove ulice 2 v Vošnjakovo ulico 5 (v pritličje Narodnega doma, vhod z dvorišča). Vse, ki imajo nujna sporočila za nas prosimo, da nas kličejo po telefonu na številko radia Ptuj, ker nam ptt-služba še ni preselila telefona v naše nove prostore.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA TEDNIKA, PTUJ

Priveditve ob letošnjem prazniku občine Slovenska Bistrica

Letos so občani občine Slov. Bistrica pričeli s prvimi priveditvami v okviru svojega občinskega praznika že 7. januarja 72.

8. januarja 1943 je na poslednjem bojišču pri Treh žeblih nad Osankarico do zadnjega borca padel legendarni Pohorski bataljon. Ta tragični dogodek so si prebivalci občine Slov. Bistrica izbrali za svoj praznik.

Že v zgodnjih jutranjih urah na dan pred občinskim praznikom je iz Slov. Bistrice odpotovala na kraj poslednjega bojišča Pohorskega bataljona pri Treh žeblih nad Osankarico posebna partizanska patrolja, ki je nato na svoji poti obiskala vse preživle borce NOB na tem delu Pohorja. Istega dne popoldne ob 19.30 pa so v Domu kulture Slov. Bistrica z uspehom gostovali člani SNG iz Celja z uprizoritvijo drame Thomasa Stearns Eliota Umor v katedrali. V tem času so tudi v vseh večjih krajih na območju občine izvedli svečanosti s kulturnimi programi in jih posvetili občinskemu prazniku, 8. januarja.

Na dan praznika, 8. januarja 1972 je bila dopoldne ob 9. uri v Domu kulture Slov. Bistrica skupna razširjena seja občinske skupščine in občinskega odbora ZSB NOB Slov. Bistrica.

Osnovna šola Pohorski odred iz Slov. Bistrice je ob tej svečanosti izvedla kulturni program. Komisija za posebna priznanja pri občinski skupščini Slov. Bistrica pa je dvajsetim občanom, ki so v preteklem letu aktivno sodelovali in največ doprinesli v razvoju samoupravnih odnosov v družbi, podelila posebna priznanja.

Ob 11. uri (8. januarja) je bila pred spomenikom NOB na Trgu svobode v Slov. Bistrici komemoracija. Predstavniki občinske skupščine, družbeno političnih in delovnih organizacij so položili vence. V istem času je bilo pri Osankarici na Pohorju občinsko meddruštveno tekmovanje v streljanju z zračno puško za prehodni pokal občinskega praznika.

V nedeljo, 9. januarja 72 pa so se v telovadnici TVD Partizanov Slov. Bistrica pomerili na že tradicionalnem tekmovanju judoisti Slovenije za memorial Pohorskega bataljona.

Vse priveditve ob letošnjem praznovanju občinskega praznika so bile dobro obiskane.

VH

V novo leto kot že dolgo ne

Obiskovalec, ki je zadnje dni starega (1971) leta in prve dni novega (1972) leta obiskal mesto Slov. Bistrica, je bil prijetno presenečen, še posebno, če se je ob podobnem času oglasil po opravkih ali kako drugače v tem mestu po daljšem času.

V središču mesta je nenadoma „zrastlo“ več smrečic, v katerih so posebno v večernih urah zasvetile številne žarnice v različnih barvah ter tako ustvarile popolni čar noveletnega praznovanja. Skupno s krajevno skupnostjo Slov. Bistrica in še posebno njeno komisijo za organizacijo in izvedbo letošnjih novoletnih priveditev v mestu Slovenska Bistrica so letos v veliki meri prispevale za lepši zunanji videz mesta tudi številne delovne organizacije, ki so lepo okrasile svoja okolja. Nekatere med njimi pa so pripravile otrokom zaposlenih članov kolektiva novoletno obdarovanje.

Za najmlajše Bistričane je bilo letos še posebno dobro poskrbljeno, saj so s praznovanjem pričeli že 27. decembra in končali 30. decembra 71. V teh dneh jih je v lepo okrašenem parku za zgradbo družbeno-političnih organizacij v Slov. Bistrici vsako popoldne ob 16.30 obiskal dedek Mraz s svojim pravljničnim spremstvom. Po krajšem zabavnem programu so si lahko najmlajši ogledali risane filme, lutkovne

predstave in igrice, ki so jim jih pripravili Otroški vrtec, Posebna osnovna šola in osnovna šola Pohorski odred iz Slov. Bistrice.

Letos je Krajevna skupnost Slov. Bistrica uspelo v te namene zbrati okoli 5000 ND, kar je tudi odločilno vplivalo na takšen uspeh letošnjih novoletnih priveditev v mestu. Vsekakor bi si otroci želeli tudi v prihodnjih letih takšno pozornost.

Ob koncu letošnjega novoletnega praznovanja je prav, če ugodno ocenimo prizadevanje organizacij in posameznikov, ki so svojemu mestu z delom ali finančno pomočjo pripravili svečano podobo, najmlajšim Bistričanom pa veliko prijetnih in nepozabnih trenutkov.

VH

ZA DOBRO VOLJO

Jurček je bil zopet poreden. Očku je pošlo potrpljenje in ga je pošteno naplestil. Tuleč steče k mami, a tam se mu ni godilo nič bolje.

„Le kako se moreš tako grdo obnašati, Jurček! Sosedov Petreček je ravno toliko star kot ti in še ni bil tepen. Kaj praviš k temu?“

„Takšne — hu-hu-hu starše bi tudi jaz enkrat rad imel!“

Jutri zaseda v Ormožu

Kandidacijska konferenca

Za jutri, petek, 14. januarja 1972 je predsednik občinske konference SZDL Ormož Vlado Ožbolt sklical 3. sejo občinske kandidacijske konference. Izvolili bodo kandidata za predsedstvo SRS in se pogovorili o vlogi SZDL v zvezi z 21. sejo centralnega komiteja ZKJ.

Zaradi lažjega dela jutrišnje konference se je prejšnji petek sestal koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri OK SZDL in sklenil konferenci predlagati mariborskega župana Mirka Zlendra kot možnega kandidata za predsedstvo SRS.

V nadaljevanju razprave so razčle-

nili nekatera kadrovska vprašanja. Predvsem so se pogovorili o pomenu in politiki kandidiranja in poudarili pomen programiranja kadrovske politike. Čeprav so skupščinske volitve še sorazmerno daleč, so se že zmenili za pričetek razmišljanj o kandidatih za odbornike občinske skupščine, predsednika občine in druge funkcije pri občinski skupščini. Odločitve bi naj padle že v prvi polovici tega leta. Dogovarjanja bodo tekla v vseh družbenopolitičnih organizacijah. Načrtnost pa ne sme vplivati na demokratičnost. Vse mora biti načrtno, vendar demokratično sprejeto. jr

Priveditev za ostarele občane v Kidričevem

Konec lanskega leta, torej malo pred novim letom je krajevna skupnost Kidričevo ob materialni pomoči KO SZDL ter nekaterih drugih društev in organizacij priredila dve priveditvi za ostarele občane krajevne skupnosti, dan pozneje pa še obisk dedka Mraza za najmlajše stanovalce naselja. Prvenstveno želimo spregovoriti o sprejemu starejših prebivalcev z območja krajevne skupnosti Kidričevo, ker je to bilo prvo tovrstno srečanje starejših ljudi v okolju krajevne skupnosti. Svečan sprejem z majhno zakusko in z majhno obdaritvijo vsakega starejšega občana je bila v prostorih krajevne skupnosti ANTON KOSI in predsednik KO SZDL STANE HOJAK, nakar so jim otroci iz osnovne šole Kidričevo priredili majhen, vendar pristrčen program, v katerem so sodelovali tudi najmlajši iz otroškega vrta in del folklorne skupine. Pristrčen aplavz ter solze na licih prisotnih so dale slutiti, kako se počutijo starejši ljudje v takem vzdušju, kakršnega niso niti najmanj pričakovali. Njihovo veselje pa je bilo toliko večje, ker je to bila prva taka priveditev zanje. Krajevna skupnost je ob tej priliki podarila posebno darila najstarejšemu občanu z 92 leti, ki pa zaradi bolezni ni mogel priti na sprejem, pa so ga zato predstavniki KS in KO SZDL Kidričevo obiskali na njegovem domu ter mu izročili darila in mu zaželeli srečno novo leto z željo, da bi v naslednjem letu bil prisoten na podobnem srečanju, kar je tudi obljubil, če bo seveda to dopuščalo njegovo zdravje. Ob majhni zakuski se je razvelj prijeten pogovor med njimi in prisotnimi predstavniki krajevne skupnosti in socialistične zveze. Večina jih je bila zelo iznenadena, saj so, kot so poudarjali prvič spoznali predstavnike KS in KO SZDL ter nekatere druge, o katerih so sicer že večkrat slišali, vendar jih do tega dne niso poznali. Tako so celo izrazili, da bi se v bodoče tudi o njih kaj več pisalo predvsem še potem, ko so si med seboj že izvolili predstavnike za bodoči odbor društva starejših občanov, v katerem bi bili vključeni vsi starejši že od časa, ko se upokojijo in, da bi na letošnjem srečanju ob koncu leta bilo med njimi še

več obrazov. Letos je namreč bil kriterij od 70. leta starosti naprej, medtem, ko bi to bilo v bodoče povsem drugače. Bodoči predsednik tega društva tov. SVENŠEK iz Kungote se je ob koncu pristrčno zahvalil v imenu vseh, ki so bili povabljeni na sprejem vsem tistim, ki so jim omogočili srečanje z željo, da bi to pomenilo preokret v bodočem delu krajevne skupnosti ter KO SZDL in vseh ostalih družbeno političnih organizacij in društev, prav tako pa bodo tudi oni od svoje strani dali vse, kar je še v njihovi moči, da bo tako njihovo delo kot tudi skupno delo vseh nas skupno še uspešnejše v letošnjem letu. Zaželel je vsem prisotnim mnogo sreče in zadovoljstva predvsem pa še zdravja in mnogo uspehov v letu 1972.

Tako je izredna pozornost krajevne skupnosti in KO SZDL Kidričevo končno le našla pot tudi do tistih, ki so v preteklosti ogromno žrtvovali za našo današnjo stvar in, da so se reševanje nekaterih problemov v letošnjem letu lotili zares na povsem pravi strani. Tudi njim mnogo uspehov v letu 1972!

M. F.

VREDNO BI BILO POSNEMATI

Občani krajevne skupnosti Zg. Poljskava, Sp. Poljskava in Pragersko so v okviru letošnjega praznovanja novega leta pokazali veliko razumevanje za najmlajše v svojem okolju. Čeprav je bilo obdarovanje otrok v teh krajih že redno, so se ob letošnjem novem letu še posebno dobro izkazali. S prostovoljnimi prispevki so občani teh KS zbrali za obdarovanje otrok 5000 ND.

Z tako zbranimi sredstvi so obdarili vse osnovnošolske in predšolske otroke na območju teh treh krajevnih skupnosti. Obdarili so nad 700 otrok.

V KS Sp. Poljskava pa so posvetili posebno pozornost tudi najstarejšim občanom, katerim so na posebni svečanosti izročili novoletna darila.

VH

Priznanja obrti v bistriški občini

Kot že poročamo na drugem mestu, je skupščina občine Slovenska Bistrica na slavnostni seji ob občinskem prazniku 8. januarju podelila priznanja za dosežene uspehe v poslovanju dvema delovnim organizacijama iz področja obrti, to je EMMI Slov. Bistrica in EMI Poljčane. Podelitev priznanj dvema delovnim organizacijama s področja obrti ni samo rezultat uspehov, ki jih ta kolektiva dosegata, ampak tudi odraz splošnega pomena, ki ga obrt ima v tej občini. V družbenem sektorju obrti je zaposlenih 500 ljudi ali 1/9 vseh zaposlenih v gospodarskih organizacijah na področju občine. Ta devetina zaposlenih ustvarja zadnja leta celo 1/7 vsega ostanka dohodka. Za nadaljnji razvoj obrti pa so še velike možnosti predvsem v predelavi aluminija, stekla, lesa itd. ...

Zal pa je finančni položaj podjetij prešibak za še skokovitejši razvoj, prav tako pa doslej tudi bančne organizacije niso pokazale večjega zanimanja za obsežnejše razvojne težnje. Zadržne čase se ta odnos sicer spreminja, vendar so možnosti vsled prepočasnega vračanja naloženih sredstev v industrijo in slabe plačilne sposobnosti gospodarstva, zelo omejene. Pa še nekaj podatkov o podjetjih, ki sta sprejeli zaslužna priznanja:

Podjetje EMMI, embalaža in mizarstvo Slov. Bistrica je v letu 1971 proslavilo 25-letnico obstoja. Iz najemne žage z 7 zaposlenimi delavci se je razvilo v kolektiv z okrog 150 zaposlenimi in bruto produktom v letu 1971 nad 17 milijonov dinarjev. Podjetje dosegla hiter razvoj predvsem po vselitvi v nove proizvodne in upravne prostore po letu 1964.

Tako je v letu 1971 povečalo nasproti letu 1968 celotni dohodek za 300 %, prav tako ostanek dohodka, medtem ko je število zaposlenih poraslo le za 35 %. To podjetje že vrsto let dosega v svoji panogi v Sloveniji nadpovprečne poslovne rezultate. Ima izdelan realen razvojni program, ki ga uspešno uresničuje.

Podjetje EMI, elektromontaža in instalacije Poljčane, se je razvilo iz majhne delavnice v sodobno podjetje, predvsem za izdelavo svetil. Del ko-

Še k sestavku:

Seja skupščine RK Ormož

K pisanju teh vrstic me je spodbudil odgovor RK Ptuj na poročilo o seji skupščine RK Ormož. Kot tajnik osnovne organizacije RK Velika Nedelja sem bila na seji navzoča in tako sama kot drugi vemo, da Rakova v poročilu ni prav nič pretiravala, oziroma bi naj napisala neko lastno mnenje.

Znano nam je, da organizaciji Kog in Središče dajeta kri Ptuj, vendar smo tudi pripravljeno dati kri komurkoli, če je potrebno. Res je, da se ormoški občani zdravijo tudi v ptujski bolnišnici, vendar se najbrž tudi ptujski in težjih primerih zdravijo v Ljubljani, za katere dajejo kri ormoški občani.

lektiva se je ravno koncem leta 1971 vselil v nove sodobne proizvodne prostore, v katerih je možno povečanje števila zaposlenih za 100 %. Podjetje zaposluje sedaj 96 ljudi in je ustvarilo v letu 1971 15 milijonov din bruto produkta. V letu 1971 je povečalo glede na leto 1968 celotni dohodek za 100 %, prav tako ostanek dohodka, medtem ko se je število zaposlenih povečalo v tem času za 15 %. V svoji panogi dosega v Sloveniji nadpovprečne poslovne rezultate. Kolektiv ima po zgraditvi nove montažne dvorane velike razvojne možnosti, zlasti še zato, ker je po njegovih kvalitativnih svetilih veliko povpraševanje.

Oba kolektiva vodita dobro kadrovsko politiko, saj je njuna struktura znatno boljša kot v drugih industrijskih podjetjih v občini, razen v IMPOLU. tf

VREME

do nedelje, 23. januarja 1972

Mlaj bo v nedeljo, 16. januarja ob 11.52. Napoved: spremenljivo, občasno bo še snežilo. Za tem bodo pihali mrzli vetrovi, ki bodo povzročili ostrejši mraz.

V novoletni številki Tednika ni bilo vremenske napovedi, pa ne po moji krivdi. Napoved sem odposlal po pošti v ponedeljek, 27. decembra, vendar jo je uredništvo prejelo šele v sredo, 29. dec., ko je bil časopis že v tisku.

KAKŠNO BO VREME V LETU 1972?

Mislím, da bodo po mlaju, ki bo 16. januarja, verjetno še snežne padavine. Potem bo ostrejši mraz.

FEBRUARJA bo prvi teden lepo in mrzlo. Okrog 15. bodo snežne padavine, za tem bo lepo in mrzlo. Ob koncu februarja se bo otoplilo, vmes pa bo od časa do časa dež in sneg.

MAREC bo močno spremenljivo. Pogosto bo deževalo pa tudi snežilo še bo. Zadnjih deset dni marca bo lepo vreme.

APRILA bo dovolj dežja, kar bo dalo upanje na dobro košnjo sena. Stari vremenski pregovor pravi, da če je Jurij v mlaju, potem ni sena, še manj pa otave. Ta rek je bil lani uresničen. Mlaj je bil dan pred Jurjevimi in res je bilo sena malo, otave pa marsikje nič. Letos bo Jurjevo ob prvem kraju, kar da upanje na več sena.

MAJA bo do desetega še spremenljivo in hladno. Od 15. maja dalje bo lepo vreme in vroče. Ob koncu meseca bo verjetno veliko dežja.

JUNI bo prvih deset dni stanovitven in lepem vremenu. Za tem pa bo mnogo neviht in ploh in spremenljivega vremena. Vmes bodo lepi in zelo vroči dnevi.

AVGUST bo suh in zelo vroč. Možno je, da bo nekaj neviht s plohami.

SEPTEMBER bo najlepši mesec v letu. Le okrog 15. so možne manjše padavine.

OKTOBER bo večinoma deževen in hladen. Studenci bodo dobili vode do naravnega stanja.

NOVEMBER bo suh.

DECEMBER bo lepo do okrog dvanajstega, potem bo zapadel sneg, ki ne bo skopnel pred marcem 1973.

Letina bo dobra. Dežja bo včasih premalo, včasih preveč. Sicer pa: včasih ni vode v vodnjakih, drugič pa je še v kletih preveč. Alojz Cestnik

Kakšne bodo dajatve za zdravstveno zavarovanje kmetov v letošnjem letu?

Kdo bo pomagal?

Sekcija za kmetijstvo pri občinski konferenci SZDL Ormož je sklicala kmetovalce s področja občine na razgovor o novih dajatvah v sklad zdravstvenega zavarovanja kmetov. Razgovora so se udeležili tudi predstavniki sklada za zdravstveno zavarovanje kmetov iz Maribora.

Sestanek je vodil predsednik sekcije, Alojz Hergula in v svojem govoru razčlenil nekaj novosti o prispevkih. Tako bi po predlogih naj kmetje v letošnjem letu plačevali 25 % od katastrskega dohodka in 310 dinarjev pavšala na gospodinjstvo, ne glede na število zavarovanih družinskih članov. Se pravi, da bi se naj unikal pavšal 100 dinarjev na zavarovance, prispevek od katastrskega dohodka pa se zvišal za 5 %.

Zivahna in več ur trajajoča razprava je pokazala jasno težnjo kmetov po enotnem nacionalnem zdravstvenem in pokojninskem zavarovanju. Želimo biti delavci, so dejali kmetje, naša družba pa nam tega ne dovoli. Govorimo tudi o sofinanciranju zdravstvenega zavarovanja kmetov, pri tem pa pozabljamo, da v bistvu gre le za vračanje denarja, ki ga je kmetijstvo dalo družbi v povojnih letih.

Sredstva bodo morala na nek način biti zbrana. Predvidevanja gredo v smeri povišanja cen zdravilom. V 9

mesecih minulega leta so kmetje izčrpali svoj sklad zdravstvenega zavarovanja do višine 91 %. Če bi bile predlagane spremembe tudi osvojenе, bo vsekakor težko za kmete, ki že dosedanjih bremen skoraj niso zmogli. Vse bi bilo v redu, so poudarili razpravljavci, če bi vsa povišanja lahko kmetje vkalkulirali v cene svojih proizvodov. V naši družbi pa je na žalost še zmeraj tako, da kmetu vse postavijo od zgoraj. Res je, da predstavniki kmetove predloge sprejemajo na svoji skupščini, vendar so predstavniki povedali, da so včasih nemočni.

Že leta nazaj govorimo o reševanju kmečkega vprašanja, vendar se ta problematika ne premakne z mrtvega tira. Lep vzgled nam je lahko komunalni zavod za socialno zavarovanje Novo mesto, ki je decembra izvedel referendum in tako združil vse prebivalce svojega območja v enotno zdravstveno zavarovanje. Če je bilo to možno storiti tam, bi verjetno brez greha lahko nekaj podobnega storili v vseh komunalnih skupnostih in torej tudi v mariborski. Še več! Ali je v tej naši mali Sloveniji potrebno imeti kar 9 (z besedami: devet) komunalnih skupnosti zdravstvenega zavarovanja? Ali ni to zapravljanje denarja?

Kmetje pričakujejo obljubljenе rešitve. Kdo bo pomagal? jr

V odgovoru odbora RK Ptuj je dovolj jasno navedeno, da dobiva od bolnišnice določena finančna sredstva (in sicer po številu odvzemov), ki jih porabi za propagandni material, za značke, za organizacijo proslav, ostanek pa da osnovnim organizacijam. Torej je RK Ptuj mnenja, da ormoška občina nima potrebe po teh stvareh?

Poročila o tem, da prejema finančna sredstva za ormoške občane, ki darujejo kri v Ptuj, ptujski RK, si ni izmislila Rakova, temveč ga je na seji dal blagajnik RK Ormož Franc Voršič. Na seji so bili navzoči tudi zastopniki osnovnih org. RK Kog in Središče, vendar ob poročilu ni nobeden pojasnil, da so dobili del teh finančnih sredstev, niti tedaj ne, ko je Voršič povedal, da je prišlo zaradi tega že do spora, ker sta omenjeni organizaciji trdili, da dobiva določena finančna sredstva odbor RK Ormož.

Na seji nas je bilo precej mnenja, da bi tudi nekateri ormoški krvodajalci darovali kri večkrat in bi jo v tem primeru darovali ptujski bolnišnici, seveda po predhodnem dogovoru. Sicer pa nekateri občani iz Ormoža že imajo krvodajalske kartoteke tudi v Ptuj.

Med tistimi, ki imajo svoje krvodajalske kartoteke tudi drugod je tudi pisec poročila o seji Skupščine RK Ormož, Slava Rakova. Trditev ptujске org. RK, da Rakova kot pisec članka ni niti malo seznanjena z organizacijo krvodajalstva, je dokaj čudna. Rakova je odbornik RK, organizator krvodajalstva, sama pa ima krvodajalsko kartoteko v Ormožu, v Ljubljani in v Ptuj. Samo v Ormožu je dvanajstkrat darovala kri, večkrat v Ljubljani, pa tudi v Ptuj jo je darovala ob železniški nesreči v Dornavi, čeprav jo je darovala v Ormožu šele dva meseca predtem. Sama sem bila takrat med krvodajalci, vendar nam drugim ženskam, ki smo darovale prej, niso zleli, njej pa je uspelo. Kaj misli kdo, da jo je darovala zato, da bi dobila zanjo plačilo, ne pa za rešitev življenj poškodovanih? V njenem poročilu nismo nikjer zasledili trditve, da bi moral kri dobiti plačano posameznik.

Vsi smo mnenja, da moramo spor rešiti na miren način, vendar poročilo o seji ne pomeni reševanja. Upamo, da bo spor kmalu rešen in bomo pri tej humani akciji še sodelovali.

Tajnik org. RK Vel. Nedelja Francka Anderlič

„Zakaj pa jočeš, Janezek?“ vpraša očka, ki se je pravkar vrnil z dolgega potovanja.

„Mamica me je nabila!“

„Kar pomiri se, odslej te bom spet jaz pretepal,“ ga potolaži očka.

Snubec s šopkom v roki stoji pred materjo svoje izvoljenke.

„Torej, mladi mož, vi si želite mene za taščo?“

„To ravno ne, pač pa vašo hčerko za ženo.“

Olepšajmo življenje ostarelim občanom! Komunisti občine Slovenska Bistrica izvolili svoje vodstvo

V nedeljo, 9. januarja se je v gasilskem domu v Hajdini zbralo precej ljudi, saj je krajevna skupnost Hajdina pripravila majhen, a prisrčen sprejem za vse občane, ki so dopolnili 75 in več let.

Izvedeli smo, da je v krajevni skupnosti Hajdina okrog 120 ljudi, ki se lahko ponašajo s tako visokim števi-

skromna darila, ki jim jih je izročil Franc Zupanič.

S tem je bil zaključen svečani del, v drugem, „neuradnem“, pa so si povabljeni sami poskrbeli za zabavo. Omenili bi le Štefana Rozmana iz Sp. Hajdine, ki je kljub 82. letom sam zapel nekaj lepih slovenskih pesmi. Ne smemo pozabiti na to, da ga leta nič

V sredo, (5. 1. 72) se je v Slov. Bistrici sestel na prvi seji komite OK ZKS Slov. Bistrica z namenom, da pregleda dejavnost komunistov v tej občini za preteklo mandatno obdobje. Začrtali pa so si tudi smernice dela v OK ZK, kakor tudi osnovnih organizacijah.

V razpravah, kjer so sodelovali vodilni družbeno politični delavci te občine so ugotavljali, da gospodarski razvoj občine Slov. Bistrica še vedno ne dosega pričakovanih rezultatov. Za osnovne vzroke takšnega stanja v občini pa so navedli težave v stabilizacijskih ukrepih, pomanjkanje kadrov, predvsem v gospodarskih organizacijah. Vse to se negativno odraža tudi v nizkem dohodku občine, pomanjkanju stanovanj, v nizkih osebnih dohodkih zaposlenih v primerjavi z republiškim poprečjem, kar uvršča bistriško občino na rob nerazvitih slovenskih občin. Za enega pomembnejših vzrokov slabega gospodarskega stanja v občini so navedli tudi veliko število dislociranih obratov, ki ustvarjajo skupno nad 20 milijonov dinarjev letno, od katerih pa bistriška občina nima veliko koristi, saj se le mali del teh sredstev vrača v obliki investicij v te obrate. Temu vprašanju, kakor tudi večji vlogi pri gradnji industrijskih objektov v občini, ki bi jo naj imela Ljubljanska banka, podružnica Slov. Bistrica v obliki raznih kreditov, bodo morali komunisti posvetiti v naslednjem obdobju veliko več pozornosti in konkretnjšega reševanja. K uspešnejšemu reševanju problemov gospodarstva občine bi moralo doprinesti tudi hitro in objektivno obveščanje članov ZK, kakor tudi vseh občanov.

Letošnja prva seja OK ZKS Slov. Bistrica je bila tudi volilna. Od 50 povabljenih članov konference ZK se je je udeležilo 45, kar je pripisati temu, da je bila to prva seja v letošnjem letu ali pa morda pomeni, da bodo v novem letu 1972 v sestajanju vedno tako uspešni. Rezultati dela bi tako bili tudi mnogo večji. Končni rezultat volitev novega vodstva OK ZKS Slov. Bistrica je tako dal ponovno zaupnico dosedanjemu sekretarju OK ZK Franju Ledineku, ki bo opravljal vlogo sekretarja tudi v nadaljnjem mandatnem obdobju. Izvolili so še 50-člansko konferenco in 13-članski občinski komite. Izvoljeni so bili še člani častnega razsodišča in trije člani medobčinskega sveta ZKS Maribor, kjer uspešno sodelujejo tudi komunisti te občine. Za uspešnejše delo so pri OK ZKS Slov. Bistrica izvolili še komisije za statutarna vprašanja in razvoj ZK, za družbeno ekonomske odnose, za družbeno politične odnose in idejno politične probleme, komisijo za mednarodne odnose in revizijsko komisijo.

Vprašanju starostnega razmerja v članstvu ZK bistriške občine je bilo posvečeno precej pozornosti, saj je ugotoviti po zadnjih podatkih, da je število mladih v ZK, kakor tudi tistih, ki so v obdobju enega leta sprejeti v to organizacijo, zelo zaskrbljujoče, saj je od skupnega števila članstva ZK, ki v občini šteje 470 članov, vključeno

samo 73 mladih v starosti do 27 let. V preteklem (1971) letu je bilo sprejeto v ZK na področju občine Slov. Bistrica 26 novih članov, od tega 10 mladih.

Vsled velike širine sprejetih nalog v dejavnosti komunistov občine Slov. Bistrica bo posebna komisija pripravila sklepe prve letošnje seje OK ZK do naslednje seje. Sprejeti sklepi pa bodo služili kot osnovna smernica delovanja vseh komunistov občine v naslednjem mandatnem obdobju.

Viktor Horvat

Klepetski klepet z najstarejšim Hajdinčanom

Na nedeljskem srečanju najstarejših občanov krajevne skupnosti Hajdina, smo izkoristili nekaj trenutkov za kratek klepet z najstarejšim občanom, 95-letnim Martinom Vidovičem iz Sp. Hajdine.

Očka Vidovič nam je povedal, da je v mladosti delal kot mizar na železnici in da ga je vse življenje spremljalo delo. Preživel je obe svetovni vojni, ki se jih nered spominja. Najbolj mu je ostal v spominu dan, ko mu je šef v službi dejal: „Tako, Vidovič, jutri vam ni treba več priti na delo!“

„Tedaj mi je bilo 60 let,“ je nadaljeval najstarejši občan, „in nisem pričakoval, da bom dočakal tako visoko starost. Za to se moram predvsem zahvaliti svojim hčerkam, ki so lepo skrbele zame, da so mi stara leta

Martin Vidovič, najstarejši občan

prijetna in brezskrbna. Doslej sem se skrbno izogibal „Matildinemu“ obisku in upam, da si bo tudi v prihodnje presneto premislila, preden bo potrkala na moja vrata.

Zelo sem vesel pozornosti krajevne skupnosti Hajdina, ki se je spomnila tudi nas starejših. Organizatorjem se najlepše zahvaljujem za povabilo, vsem ostalim starostnikom pa želim, da bi šli po mojih stopinjah, saj je jesen življenja tako lepa. Upam, da se bomo čez leto dni spet tako zbrali in obujali prijetne spomine.

Očka Vidovič, to vam tudi mi iskreno želimo in kličemo vam in vsem ostalim nasvidenje ob letu, ko se spet srečamo!

Tekst in foto S. Spolenak

Navzoči so pozorno prisluhnili besedam izvajalcev.

lom let. V nedeljo seveda vsi niso prišli, ker je nekatere zadržala bolezen. Vse te pa bodo v prihodnjih dneh obiskali predstavniki krajevne skupnosti Hajdina na njihovih domovih, se z njimi malo pogovorili in jim vlili novih moči za nadaljnje premagovanje ovir, ki se pred človekom pojavljajo v življenju.

Jubilante je najprej pozdravil Jože Vrtič, predstavnik SZDL in jim vsem zaželel prijetno počutje. Predsednik krajevne skupnosti Hajdina, Franc Zupanič je potem spregovoril o delu in uspehih krajevne skupnosti doslej, nazadnje pa je poudaril, da bodo odslej posvečali še večjo pozornost našim najstarejšim občanom. Zato bo prav njim vsako leto namenjen teden, ki ga bodo imenovali z geslom: Olepšajmo življenje starejšim občanom!

Na nedeljski svečanosti so posebej pozdravili v svoji sredi najstarejšega gosta Martina Vidoviča iz Sp. Hajdine, ki je prestopil že preg 95. leta. Takoj za njim sta še Julijana Segula iz Sp. Hajdine in Štefan Turnšek iz Gerečje vasi. Julijana Segula se zaradi boleznih vabilu ni mogla odzvati, zato jo bodo predstavniki krajevne skupnosti obiskali na domu.

Predsednik Franc Zupanič je izrazil željo, da bi se naslednje leto spet vsi zbrali v še večjem številu in da bi vztrajno sledili Martinu Vidoviču ter prav tako dočakali 95 in še več let med svojimi dragimi.

Sledil je kulturni spored, ki so ga izvajali učenci osnovne šole iz Hajdine. Nekaj članov pionirskega pevskega zbora je pod vodstvom zborovodkinje Hilde Pucko zapelo 4 pesmi, učenca Mlakar in Paveo sta se predstavila kot dedek in vnuk, Mirica Spoljar pa je v imenu vnukov in pravnukov pozdravila vse dedke in babice, se jim zahvalila za njihovo dobroto in jim zaželela mnogo zdravih in veselih let v jeseni življenja. Vsi povabljeni so ob koncu „uradnega“ dela sprejema dobili

ne ovirajo, da se ne bi še vedno vozil s kolesom. Tako se je tudi v nedeljo sam pripeljal s svojim konjičkom. Rekel je, da so se drugi pripeljali z avtomobili, on pa je s kolesom zato, da bo lahko šel domov, ko bo to njemu ugajalo.

Marsikatero oko se je orosilo ob spominu na mladost in mnogo spominov so obudili naši starejši in najdražji občani na tem srečanju. Mnogi so se morda srečali po dolgih letih in jim bo to snidenje toliko več pomenilo, prav gotovo pa si vsi želijo, da bi se tako sestali še večkrat in obujali spomine na minula težka a tudi lepa leta.

V imenu krajevne skupnosti Hajdina še enkrat čestitamo vsem tistim, ki so prestopili 75. leto starosti in pa tudi tistim, ki jih to še čaka. Krajevni skupnosti Hajdina pa se v imenu vseh povabljenih zahvaljujemo za pozornost in lepo pripravljen sprejem, ki je vsekakor posnemanja vreden.

Tekst in foto S. SPOLENAK

Drobni nasveti

— Zelenjavo shranjujte prav v spodnjem delu hladilnika, vendar jo morate vedno zaviti v debel papir. Tako bo nekaj dni ostala sveža in tudi ne bo zmrznila.

— Limona, ki ste jo že ostrgali, se ne bo posušila, če jo shranite v stekleni posodici s soljo, naribana limonina lupina pa bo dalj časa sveža, če jo pomešate s sladkorjem.

— Kadar pripravljate sladoled iz prahu v vrečici, lahko namesto mleka uporabite sladko smetano. Sladoled bo sicer dražji, vendar mnogo okusnejši.

— Napočena jajca boste lahko skuhal, ne da bi se razlila, če dodate vodi malo kisa.

Premiranje plemenskih telic v letu 1971

V preteklem letu je stabilizacijski sklad za živinorejo SRS podprl in pospešil obnovo goveje črede v Sloveniji. To nalogo je uresničeval na ta način, da je za vsako brejo telico določene kakovosti izplačal enkratno premijo V ZNESKU 400 DINARJEV. Ta premija ima poseben pospeševalni namen. Spodbujala bi naj rejce, da bi privezovali in vzrejali čimveč telic, s katerimi bi zamenjali stare krave in si na ta način hitreje obnovljali čredo. V toku leta so bili štiri pregledi telic za namene premiranja (v aprilu, juniju, septembru in decembru). Premija pa je bila uveljavljena za naslednje število telic:

Občina	Kmečka reja	Družbena posestva	Skupaj
ORMOŽ	45	—	45
PTUJ	193	70	263
SLOV. BISTRICA	56	7	63
Skupaj	294	77	371

Kljub temu, da je skupno končno število telic na videz veliko, moramo ugotoviti, da je ta številka glede na število krav, ki so vključene v pogodbeno pridelovanje mleka, zelo skromna. Upošteva jo dejstvo, da imajo štiri kmetijske organizacije na območju teh treh občin vključene v pogodbeno pridelovanje mleka 3.717 krav, znaša število premiranih telic le 8 % staleža vključenih krav. Razen tega pa redita

dve kmetijski organizaciji 552 krav v lastnih hlevih. Premirane telice teh organizacij predstavljajo 14 % črede. V nobenem primeru ta delež telic ne zadošča za smotno obnovo črede. Zaradi tega se čreda krav zelo hitro stara. Posledica prestare goveje črede pa je občutno manjši dohodek zaradi manjšega števila telet in manjših količin mleka. Kje so vzroki za takšno stanje?

V tem kratkem zapisu je težko razčleniti vse vzroke, ki so vplivali na število premiranih telic. Zato naj omenimo le najbolj bistvene.

1. Na območju treh občin se ukvarjajo s pogodbenim pridelovanjem mleka štiri kmetijske organizacije. Vendar so samo tri podpisale sporazum o poslovnem sodelovanju in oblikovanju cen goveda, mesa, mleka in mlečnih izdelkov. Na območju četrte organizacije, kjer je vključenih v pogodbeno pridelovanje mleka 452 krav pa lastniki telic ne morejo uveljaviti premije, ker pač organizacija ni podpisala sporazuma.

2. Na območju te organizacije prihaja ob vsakem pregledu do neprijetnih razprav med strokovno službo in rejci, ki so zaradi nerazumevanja organizacije, oškodovani za premijo, kljub temu, da vzrejajo telice nadpovprečne kakovosti.

3. Skromno število premiranih telic je nedvomno tudi posledica nizke cene mleka v preteklem obdobju, saj so kmetje zaradi tega vzrejali manjše število telic.

3. Razen tega pa je tudi ekstenzivno

delo na kontroli mlečnosti krav (B kontrola) v preteklosti, botovalo majhnemu številu premiranih telic.

4. Vseh vzrokov za majhno število premiranih telic ne gre izkazati v organizaciji strokovne službe pri kmetijskih organizacijah in v nespodbudnih cenah, temveč je treba ugotoviti nekatere pri rejcih samih t.j. pri tistih, ki so načelni premijski upravičenci. Najbolj pogosto se zgodi, da rejci ne morejo uveljaviti premije zaradi zelo pomanjkljivega znanja in informiranosti. Zelo pogosto se dogaja, da molzni kontrolorji kljub vestnemu prizadevanju ne morejo ugotoviti identitete živali, ker je bila vsa doku-

mentacija o reprodukciji že zdavnaj zavržena. Tudi ni majhno število telic, ki jih rejci pripustijo k domačim bikom in zaradi tega zgubijo pravico do premije. Razen tega pa se tudi dogaja, da so telice preskromno zrejene oziroma zaostale v telesnem razvoju za svojo starost. Takšno število premiranih telic prav gotovo ne more biti kmetijskemu območju, kakršno je območje teh treh občin v ponos, temveč je opomin, da bo potrebno prosvetljanju kmečkega prebivalstva in razvijanju rejske kulture posvetiti veliko več pozornosti.

ZVZ Ptuj:
Ledinek dr. Mihael

Plemenska živina je še vedno draga

Prejšnji petek ali natančneje prvi petek v mesecu in celo prvi v tem letu sem se mudil na ptujskem sejmišču, kjer je kar mrgolelo prodajalcev, kupcev, prekupečevalcev, radovednežev in raznih „navijačev“ cen. Kot običajno,

so bili tudi to pot najbolj glasni Hrvati, ki so v skupinah po trije ali štirje neusmiljeno „udrihali“ po postavljenih cenah živini. Marsikoga so olajšali za petdeset ali celo več starih tisočakov. Kdor ni imel dobrih živcev

V petek je bilo na ptujskem sejmišču zelo živahno, cene plemenske živine pa so bile precej visoke.

Darovalci krvi

POŠAMEZNI KRVODAJALCI V DECEMBRU 1971

Anton Cunk, Miklavž 28; Cilka Kralj, Rogoznica 43; Marija Lovrenčič, Rogoznica 28 a; Franc Skok, Selska c. 1; Jožica Sauperl, Greg. dr. 7; Stanko Hriberšek, Hajdoše 8 b; Ivo Ciani, Zagrebška 5; Marica Obrana, Budina 30; Stefan Skok, Zidanska 1; Jože Čeh, Videm n. h.; Ivan Plavčak, Crmožiše 10; Janez Zebec, Prešernova 21; Marija Flandung, Desternik; Marija Svržnjak, Kicar 73; Jože Kelner, Nova vas 25; Ludvik Bliš, Miklošičeva 2; Branko Pintarič, Cankarjeva 12; Janez Lončarek, Hajdina 88; Julijana Brumen, Salovec 15; Franc Zorli, Dornava 141; Janze Horvat, Njiverce 35 b; Terezija Jurkovič, Nova vas 31 pri Markovcih.

KRVODAJALCI IZ KIDRIČEVEGA 29. dec. 1971

Franc Zajec, Kidričevo 29; Vida Resnik, Šikole 79; Alojz Menoni, Mariborska 11; Martin Žerak, Kidričevo 10; Janez Horvat, Slov. trg 1; Leopold Paher, Štrafelova 14; Ivan Modrič, Ljutomerska 22 b; Branko Horvat, Ljutomerska 14; Franc Petrovič, Kidričevo 59; Franc Klinger, Turniška 25; Bojan Stanič, Mihovci 7 a; Jože Murata, Kidričevo 2; Jožica Murata, Kidričevo 1; Tomo Miličević, Kidričevo 29; Franc Notersberg, Berzjakova 14; Stanko Perko, Lovrenc 124; Jože Predikaka, Pt. gora; Maks Fijačko, Ljutomerska 20 c; Franc Turk, Potrčeva 22 a; Jože Kukovec, Cojzova 11; Slavko Petrovič, Vareja 6; Slavko Petrovič ml., Vareja 6; Edvard Menoni, Kidričevo 6; Franc Lozinšek, Kidričevo 66; Peter Kropec, Kidričevo 5; Anton Planinšek, Lovrenc 59.

Karl Tomanič, Kidričevo 10; Frančka Ivančič, Lovrenc 14; Marjetka

Menoni, Kidričevo 2; Milan Majcen, Kidričevo 39; Cilka Bigec, Njiverce; Marko Kešpert, Kungota; Ivana Kokoš, Njiverce 11; Jožica Mežnarič, Kidričevo 4; Matilda Repič, Njiverce 32 b; Marija Petkovič, Kidričevo; Stanko Jaušovec, Kidričevo 31; Marjana Jaušovec, Kidričevo 31; Franc Dominic, Kungota 47 a; Miran Fric, Kungota 21; Janez Repec, Njiverce 9; Franc Škofič, Kungota 48; Marija Stjepič, Njiverce 9; Mirko Štruel, Njiverce 13; Milan Magdič, Kidričevo 5; Marija Fric, Kungota 20; Vinko Rep, Kidričevo 39; Ivan Kmetec, Kidričevo 36; Marjan Kokot, Kidričevo 36.

V imenu bolnikov za darovano kri najiskrenejša hvala!

RAZPIS

za sprejem večjega števila mladincev in mladink v TEČAJ ZA JADRALNE PILOTE IN PADALCE v letalski šoli »AEROKLUBA« Ptuj

Pogoji za sprejem so naslednji:

1. da niso mlajši od 16 let
2. da imajo končano osemletko
3. da mladinci niso odslužili vojaškega roka
4. da so zdravstveno sposobni, kar bo ugotovila zdravniška komisija

Šolanje bo v popoldanskem času na ptujskem letališču v Moškanjcih. Po uspešno opravljenih izpitih bo omogočeno kandidatom nadaljnje šolanje in doseganje športnih rezultatov v vseh aeroklubih Letalske zveze Jugoslavije in vojnega letalstva.

Prijave sprejemamo do 4. februarja 1972 v pisarni Gozdnega gospodarstva Ptuj, Potrčeva c. 33, vsak dan od 7. do 14. ure in ob četrtdkih od 16. do 18. ure.

UPRAVA LETALSKE ŠOLE

in dobrih trgovskih sposobnosti je z lahkoto popustil njihovemu izsiljevanju.

Mnogi so prišli na sejem kot opazovalci, ki samo čakajo, da bodo cene živini nekoliko „padle“ in šele potem bodo pričeli kupovati. Zmigovali in tarnali so nad visokimi cenami, saj je veljala ne preveč lepa krava 400 starih tisočakov. Živina razen dveh ali treh krav in par volov, ni bila najlepša. Videlo se je, da mnoge kmete muči slab pridelek sena, kar je povzročilo letošnja suša in zato je bilo mnogo živine slabo krmiljene. Kot sem že omenil, so bile cene precej visoke in sicer: cene krav, ki jih je bilo okrog sto, so bile od 6,50 do 7,50 dinarjev za kilogram, cene mlademu govedu so bile celo do 9 dinarjev, težki voli pa so bili prodani za 11.000 dinarjev.

Pričakovati pa je, da bodo do prihodnjega sejma cene znatno nižje, ker to pot zaradi visokih cen ni bilo sklenjenih dosti kupčij. Mnogi kupci namreč samo čakajo, da bo kmetom zmanjkalo sena in bodo morali pri cenah popustiti.

M. NOVINA

SPREJET ODLOK O MAKSIMIRANJU CEN

Kot smo v Tedniku že poročali, je Zvezni izvršni svet 25. novembra 1971 leta izdal odlok o maksimiranju cen za vse proizvode in storitve. S tem odlokom je praktično onemogočeno sleherno povečanje cen vseh proizvodov in storitev iznad cen, ki so veljale na dan 26. novembra 1971. leta.

Republiški zavod za cene je zato s pismom pozval vse občinske skupščine, da čim prej sprejmejo odlok o maksimiranju cen proizvodov, ki so v pristojnosti občinskih skupščin. Te pristojnosti pa so: osnovni živilski proizvodi v prometu na drobno, obrtne storitve, storitve mestnega prometa, stanarine in zakupnine, komunalne storitve, gospodinjne storitve in druge, ki imajo pomen za življenjski standard občanov v občini, kot tudi cene za storitve, ki po zakonu niso v pristojnosti republike ali federacije.

Skupščina občine Ptuj je ta odlok sprejela in bo veljal do 29. februarja 1972. leta.

M. Novina

OSEMENJEVANJE KRAV ZA SPROTNO PLAČILO

Kmetje so bili že nekaj let vajeni, da jih je vsako zimo obiskal popisovalec krav-plemenic zaradi odmere povšalne odškodnine. Vsi popisi in ostala administrativna poslovanja, ki so bila zvezana z odmero in plačevanjem odškodnine pa so terjali velika finančna sredstva in precej delovnih moči.

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo pri skupščini občine Ptuj je zato predlagal skupščini, naj bi lastniki plemenic plačevali odškodnino sprti, po opravljenem umetnem ali naravnem osemenjevanju. Ugotovljeno je namreč bilo, da ni bilo opaziti bistvenih razlik med številom prijavljenih plemenic in številom storitev.

Register rejcev kvalitetne plemenske živine in register rejcev elitne plemenske živine v občini Ptuj pa naj vodi Živinorejsko-veterinarski zavod Ptuj, ki naj tudi organizira in vodi oplojevanje krav in telic v občini. Oplojevanje krav in telic bo še naprej umetno in le v nekaterih krajih, kjer so že nastavljeni plemenski biki je dopustno tudi naravno oplojevanje.

Skupščina občine Ptuj je ustrezen odlok na svoji zadnji seji v lanskem letu tudi sprejela.

M. Novina

„Pri nas se boste počutili kot doma.“

„Gorje! Čemu pa, mislite, sem prišel na dopust?“

On: „Prihodnji teden odpotujem. Ali lahko zate še kaj storim?“

Ona: „Ne, zadostuje, da odpotuješ!“

Sodnik: „Torej vi trdite, da vam je obtoženeц rekel vol?“

Tožitelj: „Ne neposredno, a moje- mu sinu je rekel tele.“

„Kako pa kaj preživljate svoje proste večere?“

„Proste večere? Nimamo jih!“

„O, kaj delate tudi zvečer?“

„Ne. Ob sedmih namreč hodim že spat.“

Prišel je čas kmečkih praznikov

Sedel sem ob kuhinjskem oknu in opazoval belo naravo. Jezil sem se nad novoletnimi prazniki, ki sem jih moral preživeti doma. „Nikamor ne greš,“ je skoraj zakričala žena, ko sem ji čisto

rem naj bi bil, po pripovedovanju sosesde, samo majhen pujssek. Ko pa je sosed odprla vrata, se je iz njega dobesedno privabila pravcata svinjska mrcina, ki je po oceni nekaterih tehta-

svinjski blagoslov, kajti, ko sem ga hotel prijeti za zadnjo nogo, me je mrcina tako brcnila, da sem se povajal po gnojnici ob svinjakih. Na moje veliko veliko veselje pa se je hitro znašel mesar, ki je s spretnimi zamahom dolgega noža za vedno zapečatil življenje neotesancu. Gospodinja pa je med tem že pripravila skledo, v kateri je prestregla kri, ki je bila poznejše pečena zelo okusna, še boljše pa so bile zvečer domače krvavice.

Kmalu se je naša „žrtev“ znašla na „kozi“, to je posebna priprava, ki ima prav tako štiri noge kot prava koza, le da nanjo spravijo prašiča preden ga oderejo in razmesarijo. Spretnemu mesarju delo hitro streže. Kmalu je bila koža slečena, pod njo pa se je pokazala debela plast maščobe. Bila je debela skoraj en pedenj. „Moj bog, pa se je res redil,“ je dejala sosedica, ko je zagledala sadove svojega dela in truda. Zdelo se mi je, da hoče zanikati svojo skrb in delo, ki ga je imela, preden je zredila tega kosmatinca. Kmalu je bila svinja tudi razkosana. Topli kosci mesa so se hladili na široki kmečki klopi, mi pa smo pričeli s „specialnim“ mesarskim delom. Začeli smo delati klobase in krvavice. Še prej pa je bil na vrsti zelo nevšečen mesarski posel, to

(Nadaljevanje na 15. strani)

nedolžno dejal, da naj bi ona ostala doma in pazila na sinčka med tem, ko bi šel jaz, čisto službeno seveda, na kakšno veselico. Močnejši in pametnejši je zmagal in moral sem ostati. Ne morem povedati, kako sem zavidal tistim, ki so se zabavali ob prijetni glasbi po nekaterih gostilnah in hotelih širom Slovenije in Jugoslavije, kako sem zavidal tistim mojim znancem in znankam, ki so se zabavali v hotelih Rogaške Slatine. Brez predsodkov so lahko izbirali svoje ljubice in ljubčke.

O vsem tem sem razmišljal tisto nedeljo, medtem, ko je žena neprestano godrnjala, me pošiljala iz kota v kot, me pošiljala po drva, vodo in mi nalagala druge zakonske dolžnosti. Zavedala se je, da so prazniki in zato sem moral vsa dela opravljati samo jaz.

Na vso srečo (mojo seveda) je takrat prišel sosed, ki me je rešil domačega neurja. Najprej nam je voščil srečno in veselo novo leto ter da bi se nam izpolnile vse skrite želje (čisto normalno, da sem si takoj zaželel manj ženinega godrnjanja in večjo prostost v zakonu), nato pa je s ponosom dejal:

„Veš, dragi moj (končno sem le dobil ta dan eno prijazno besedo), naša mama (tako pravi svoji ženi) se je odločila, da bi jutri zaklali našega pujsa. Tako ga je zredila, ta uboga in pridna ženica, da od debelosti ne more več hoditi (tu je sosed mislil na prašiča, kajti njegova žena je zelo suha). Noge ima že čisto zalite v mast in je res zadnji čas, da ga „zarinkamo“. Pa sem mislil, da bi lahko tudi ti kaj pomagal.“

Zaradi formalnosti in lepšega vedenja sem se zelo upiral, kljub temu da sem vedel, da bo imela zadnjo besedo moja „boljša“ polovica. Po napornem in mučnem prigovarjanju sosedica je žena končno le popustila in dobil sem „dovolilnico“ za sosedove kolone.

Čisto razumljivo je, da sem bil zjutraj pri sosedovih med prvimi. V svinjaku je že krulil „nedolžni“ debeluh, ki je bil to jutro obsojen na smrt. Najprej smo se zbrali v kuhinji, kjer nam je gospodinja postregla z žganjevim čajem, ali bolje rečeno „z žganjem s čajem“. Že ob čaju sem imel občutek, da bom imel zvečer „mehka kolena“. To pa se žal ni zgodilo, ker je prišla tudi žena in mi je prepovedala uporabo kakršnegakoli alkohola.

Hitro smo opravili z „obteškom“ in jo nato mahnili proti svinjaku, v kate-

la čez dvesto kilogramov. „Gorje nam,“ sem takoj pomislil.

„Bog vas blagoslovi“ je dejala sosedica, preden smo se spravili nad svinjsko pošast. Žal pa se me je prijel samo

PREDAVANJA DELAVSKE UNIVERZE PTUJ

Kmetijska predavanja

Ponedeljek 17. 1. 1972

CIRKOVCE

Pridelovanje koruze za zrnje in siliranje;
predavanje bo v osnovni šoli ob 18. uri;

GEREČJA VAS

Kako pridelamo več cenejše in boljše krme za živino;
predavanje bo v Gasilskem domu Gerečja vas ob 18. uri;

SELA

Krmljenje krav molznic, vzreja mlade živine in pitanje govedi;
predavanje bo v osnovni šoli Sela ob 18. uri;

Torek 18. januarja 1972

LOVRENC

Kako krmimo plemenske svinje in vzrejamo pujske;
predavanje bo v klubu Zadrudni dom Lovrenc ob 18. uri;

HAJDINA

Kako si uredimo sodoben hlev za govedo in prašiče;
predavanje bo v sejni dvorani obrata za kooperacijo Hajdina ob 18. uri;

BUKOVCI

Vzrejne bolezni pri teletih in pujskih; notranji zajedavci pri domačih živalih;
predavanje bo v Gasilskem domu Bukovci ob 18. uri;

Sreda 19. januarja 1972

MOŠKAJNCI

Pridelovanje koruze za zrnje in siliranje;

predavanje bo v Gasilski dvorani Moškajnci ob 18. uri;

MEDVEDCE

Kako pridelamo več cenejše in boljše krme za živino;
predavanje bo v Gasilskem domu Medvedce ob 18. uri;

VITOMARCI

Krmljenje krav molznic, vzreja mlade živine in pitanje govedi;
predavanje bo v osnovni šoli Vitomarce ob 18. uri;

Četrtek 20. januarja 1972

STOPERCE

Kako si uredimo sodoben hlev za govedo in prašiče;
predavanje bo v osnovni šoli Stoperce ob 18. uri;

TRNOVSKA VAS

Vzrejne bolezni pri teletih in pujskih - notranji zajedavci pri domačih živalih;
predavanje bo v osnovni šoli v Trnovski vasi ob 18. uri;

Petek 21. januar 1972

LEVAJNCI

Pridelovanje koruze za zrnje in siliranje;
predavanje bo pri Janezu Žampa v Levajnci 10 ob 18. uri;

JURŠINCI

Kako pridelamo več cenejše in boljše krme za živino;
predavanje bo v osnovni šoli Juršinci ob 18. uri;

PODVINCI

Krmljenje krav molznic, vzreja mlade živine in pitanje govedi;
predavanje bo v Gasilskem domu Podvinci ob 18. uri.

ZLATOPOROČENCA TEREZIJA IN JOŽE DOMANJKO

V soboto, 8. jan. 1972 sta slavila zlato poroko Terezija in Jože Domajnko iz Ptuja. V polni matični dvorani sorodnikov in znancev je opravil slovesnost podpredsednik SO Ptuj Tone Žagar in matičarka Breda Sever, ki sta zlatoporočencema podarila šopek, poročno darilo in zlato plaketo. Pri čem sta jima bila hčerka Milica in sin Danilo.

Zlata nevesta je bila rojena v Vidmu pri Ptuj, ženin pa v Ljutomeru. Kako sta se spoznala, nam je povedal Jože:

z družino v Srbijo. Po štirih letih smo se srečno vrnili. Služboval sem pri MLO, bil odbornik in aktivist do upokojitve“.

Ker je znano, da je Jože Domajnko znan esperantist smo ga vprašali, kaj ga je navdušilo za ta jezik. Povedal je, da je rad sodeloval v kulturnih organizacijah, v esperanto pa se je že zgodaj zaljubil in ga izpopolnjeval zase in druge do danes. Kot esperantist je videl tudi precej sveta. Omenil je potovanje na svetovni kongres espe-

„Prvič sva se srečala 1916 ko sem služil vojsko v Ptuj. Bolje sva se spoznala po svetovni vojni, ko sem se vrnil v Ptuj kot računski podčastnik Maistrovih borcev. Usoda naju je združila 1922, ko sva se poročila v Zagrebu. Srečno sva živela v Lovrencu na Pohorju, po letu 1932 pa v Ptuj. Življenje nama ni bilo vedno naklonjeno. Zelo naju je prizadela smrt hčerke Jožice. Ostala sta nama še hčerka Milica in sin Danilo. Ob okupaciji sva bila z ženo zaprta in izgnana

ranta v Pariz leta 1950. Jože Domajnko je tudi nosilec esperantske diplome. Prejel je tudi odlikovanje maršala Tita – medaljo zaslug za narod s srebrno zvezdo. Ko smo ga povprašali, kakšne želje še ima, nam je povedal, da želi mir, zdravje in zmago esperanta.

Vsi jima želimo, da bi se jima izpolnile želje, zdravja in zadovoljstva tudi v bodoče.

Tekst in posnetek:
Petra Langerholc

ŠE KUHARSKI NASVETI

TOPLA JETRNA KLOBASA – ZA TAKOJŠNJO UPORABO

1 del pustega zmletega kuhanega mesa, 1 del mastne svinjske glave (zrezane na drobne koščke), 1 del jeter, sesekljanih in pretlačenih, 1 del belega kruha, zrezanega na kocke in navlaženega z mlekom ali juho, sol, poper, klinčki in majeron.

Vse skupaj dobro zmešamo in natlačimo v daljše svinjsko črevo. Kuhano počasi 30 do 40 minut, nato ohladimo. Pred uporabo klobaso spečemo.

KMEČKA VEČERJA

4 lepe svinjske zareznice, sol, poper, žlica masti, 4 krompirji, 4 čebule, 8 korenov in zelen peteršilj.

Na masti popečemo zareznice, ki jih prej osolimo in tudi malo popoprano. Biti morajo rjavkasto rumene. Prilijemo jim prav malo vode, dodamo še olupljen krompir, čebulo in ostrgano korenje. Vse skupaj pokrijemo in dušimo. Ko dušimo, moramo paziti, da ostanejo vsi dodatki – krompir, čebula in korenje – celi. Med dušenjem jed dosolimo.

Jed postavimo na mizo v plitvi skledi in jo potresemo s sesekljanim peteršiljem.

SVINJSKO MESO – PEČENO ALI KUHAMO V SOPARI

Pol kilograma svinjskega mesa, kg krompirja, čebula, malo paprike, dcl kisle smetane, 2 dcl kislega mleka in sol.

Meso zrežemo na tanke ploščice ali koščke, krompir olupimo in ravno tako zrežemo na listke. V pomaščeno

posodo stresemo malo na kolesca zrezane čebule, dodamo meso, ga malo osolimo, potresemo s papriko in čebulo, na vrh denemo krompir, ki ga tudi osolimo. Čez vse polijemo kislo mleko in smetano. Tako pripravljeno jed lahko spečemo ali skuhamo v sopari.

UČENCI BODO PREJELI NAGRADE

V soboto dopoldne bo v Delavskem klubu „Franca Krambergerja“ svečana podelitev nagrad učencem, ki so pisali naloge ob tednu požarne varnosti in jih je komisija pri Občinski gasilski zvezi predlagala za nagrado. Nekaj nagrajenih nalog bomo objavili tudi v Tedniku.

Istočasno bodo podelili plakete in diplome pionirski desetini iz GD Gorisnica za dosežen uspeh in sodelovanje na tretjem jugoslovanskem tekmovanju gasilcev, ki je bilo lani v Kraljevem.

M. Novina

MRZLE NOGE

Zene, ki jih zelo rado zebe, naj v zimskem času odložijo najlon nogavice in naj nosijo tanke volnene nogavice. Če ste pa ozeblane že dobili, si skušajte pomagati s staro Kneippovo metodo. Vsak dan si boste kopale noge, in sicer izmenično v topli in mrzli vodi. Topla voda naj bo segreta na 40 stopinj C, 4 minute imejte noge v topli vodi, nato pa 2 minuti v mrzli. To izmenično kopel ponovite štiri do petkrat. Bodite vztrajni in nogam privoščite več dni zaporedoma izmenjaajoče kopeli. Uspeh gotovo ne bo izostal.

KAŠA DISMA

Zapadel je sneg

Zvečer sem utrujena legla k počitku. Zjutraj sem se zbudila, si pomela oči in pogledala skozi okno. Glej: sneg! Vsa narava je počivala pod snežno odejo, vse je bilo tiho in mirno.

Vstala sem in premišljevala: kaj zdaj? Prišla sem na beli sneg. Pogled mi je jemalo, ko sem gledala čudovito pokrajino, odeto z belim plaščem.

Sestra se je že igrala na snegu. V roki je držala kepo in mi jo vrgla v hrbet. Po tem je dejala: „Se upaš kepati z menoj?“ Nič nisem odgovorila, temveč sem samo odvrnila, da se greva raje sankat. Naložili sva se na sani in zdrveli po bregu. Ker je bila snežna odeja debela, se je za nama dvigal snežen oblak.

Sestro sem med potjo izgubila. Slišala sem samo klic: stoj! in nič drugega. Pred očmi sem imela meglo, v roki pa sem držala vrvi, ki je bila privezana na sani.

Kmalu sem pristala prgd kopico. Sanke so bile zaplčene vanjo, jaz sem padla z njih. Pobirala sem se s snega in si ga otresala z obleke in iz škornjev. Sestra, ki je stala vrh hriba, se mi je smejala. Zagrozila sem ji: „Le čakaj,

porednica!“ Zopet sem dobila kepo v hrbet. Tedaj pa sem se res razjezila. Obmetala sem jo s snegom, da je zbežala domov za peč.

Meni pa se ni mudilo domov. Nisem se več sankala na saneh, temveč na vreči, ki sem jo našla v drvarnici. Tako dolgo sem se sankala, da me je pošteno zabeblo.

Potem sem še jaz odšla za peč.

IRENA PODGORŠEK, 7. raz.
šole v Podlehniku

Novoletno praznovanje

Kot vsako leto smo tudi lani praznovali prihod novega leta.

Zbrali smo se pred kinodvorano, ki je bila okrašena z različnimi okraski. Ob 9. uri se je pričela proslava. Najprej smo videli dva palčka, zatem pa je na oder privihrana burja. Palčka sta se skrila za novoletno jelko, prišle so snežinke in led. Cicibani pa so poklicali dedka Mrza, ki je res prišel na oder.

Pionirji smo ga pozdravili z aplavzom. Med najmlajše je razdelil darila. Potem se je poslovil zopet za eno leto.

LIJA ŠTUHEC, 6. raz.
šole Tomaž pri Ormožu

TOVARNA VOLNENIH IZDELKOV MAJŠPERK

razpisuje na osnovi 177. in 227. člena statuta in sklepa splošnega poslovnega odbora podjetja delovno mesto

VODJA GOSPODARSKO-RAČUNSKEGA SEKTORJA PODJETJA

Za delovno mesto so predpisani naslednji pogoji:

- višja ali visoka izobrazba ekonomske stroke in 5 let prakse v gospodarskih organizacijah, od tega 5 let na vodstvenem delovnem mestu v gospodarsko-računski službi v industriji;
- srednja izobrazba ekonomske stroke in 10 let prakse v gospodarskih organizacijah, od tega 5 let na vodstvenem delovnem mestu v gospodarsko-računski službi v industriji;
- organizacijske in vodstvene sposobnosti.

Kandidati naj dostavijo pismene vloge z dokazili o izobrazbi in delovni dobi na naslov podjetja v roku 15 dni od objave razpisa.

Prijavljeni kandidati bodo o izidu razpisa pismeno obveščeni v roku 30 dni po izteku razpisa.

Naša humana akcija

V našem kraju je veliko otrok, ki jih je bolezen prikovala na posteljo ali pa jih kako drugače prizadela, da ne morejo obiskovati šole. Podmladkarji Rdečega križa smo sklenili, da bomo obiskali te otroke, ki so v tem revnem kraju skoraj odrezani od sveta in se jih redkokdaj kdo spomni.

Nekaj dni pred novim letom smo pričeli zbirati denar pod geslom: Vsak učenec naj prispeva dinar za otroke, ki ne morejo obiskovati šole. Te humane akcije so se udeležili skoraj vsi učenci, le redki posamezniki niso sodelovali. Tako smo zbrali trideset tisoč dinarjev. Na sestanku smo izbrali pet takih otrok, ki jih je usoda najbolj prizadela ter jim za zbrani denar kupili darila. Naši obdarovanci so bili zelo presenečeni, saj niso pričakovali, da se jih bo kdo spomnil. Tudi podmladkarji smo bili zelo veseli, da smo akcijo izpeljali in tako napravili veselje tistim mladim ljudem, ki jim kruta usoda ni prizanesla in jim je zagrenila življenje.

JANICA ROJS,
8. raz. OŠ Makole.

Mirko Šoštarič:

Izleti v ptujsko okolico in preteklost

(Nadaljevanje)

I.

Če govorimo o Slovenskih goricah, nas že samo ime opozarja, da smo v gričevnatih krajih, ne pa med gorskimi velikani. Prav zato si tu ne moremo nabirati „visokogorskih“ lovorik najvišjih težavnostnih stopenj, pač pa se moremo veseliti vse drugačnih „planinskih“ vrednot: to je dežela grebenov, dolin, ribnikov in potokov, ob katerih so nekaj ropotala nešteta mlinska kolesa in klopotala cela krčela klopotev, ponoči so regljali tisoči žab in zraven je v zvezdnete noči odmevala pesem domačih fantov. To je bilo nekoč in o tem beremo le še v starih opisih ...

V tej deželi ni markiranih planinskih poti, zato pa naletimo na pravi labirint ilovnatih kolovozov in grebenov ter dolin, povsod so raztresene posamezne hiše ali majhni zaselki, po vrhovih pa številna znamenja in cerkvice, nekdanje gosposke pristave v vinogradih in revne bajte viničarjev. Za te „Slovenje gorice“ (kot je pred 13 leti dosledno pisal A. Kremlj) se je v letih 1885-1918 bila prava tridesetletna vojna: Schulverein, Suedmark, Besiedlung - Verein Heimstatt in druge organizacije so jih hotele napraviti nemške že davno pred Hitlerjem; P. Rosegger in H. Bratsch sta bila ideologa neke lažne in tatinske ideologije že dolgo pred A. Rosenbergom. Setev je že šla v klasje, ko je prevrat 1918 preprečil žetev uspehov nasilja. Prav v tej dobi je izšel prvi večji slovenski opis Slovenskih goric izpod peresa M. Ljubše (v Mariboru 1915), Kraigherjev roman Kontrolor Skrobar pa slika takratne razmere v Lenartu (1914). Pojavljajo se tudi mehki Meškovi opisi in Cankarjeve hudomušne besede: „Če bi Slovenske gorice prodajale blato, bi bile bogate.“ Čeprav so nizke so Slovenske gorice pestro razgibane in od potokov na gosto razbrzdane. Zanimiva je ugotovitev, da izvirajo levi pritoki Pesnice zelo blizu Mure in tečejo vzporedno proti jugu: preseneča pa dejstvo, da so v tem delu Slovenskih goric, med Svečnico in Drvanjo, tudi katastrske občine enako ozko, vzporedno in dolgo razpotejnene in kažejo pravilno razdelitev, kot jo je opravila načrtna kolonizacija.

Slovenske gorice se širijo med Dravo in Muro od Lučan do Medmurja in obsegajo 1.300 kvadratnih kilmetrov (samega hribovitega sveta je le 1.100 kvadratnih kilometrov, torej nekaj več kot Pohorje) ter štejejo okoli 100.000 prebivalcev. Pričujoči opis se omejuje samo na gričevje tostran meje in na vzhodu do Negove in Gomile: skoraj 80 % tega območja leži v porečju Pesnice. Vsi potoki v sušnem poletju skoraj usahnejo, ob večjih deževjih pa zaradi majhnega padca dolin na široko poplavlja. Od nekdanjih stotin potočnih mlinov, ki so klopotali v jesenskih deževnih dnevih ob teh potokih, danes le še redko najdemo sledove, ruševine jezov ali še redkeje kako mlinsko kolo, ki razpada in ga prerašča mah.

Ker so Slovenske gorice dno nekdanjega Panonskega morja, so sestavljene iz terciarnih usedlin. Najizrazitejši vrhovi in grebeni se sestoje iz litavskih apnenec, ki jih najdemo med Sentiljem in Svečino v Stari gori in Kresnici, v Cmureku, Sp. Jakobskem dolu, v Kamensčaku nad Dravo, Pečici in Humu, južno od Hrastovca v Strmi gori, Setarovi in Jablancah, v Koreni in Reberci nad Sp. Duplekom, v Oseku, Ločkem vrhu ter pri G. Radgoni. Prav tu najdemo številne kamnolome s staro tradicijo: po Slovenskih goricah vidimo številne hiše in gospodarska poslopja, ki so zgrajeni iz teh apnenčevih ali peščenjakovih kamnov. Mnogo kraških vrtač in celo manjše podzemeljske jame najdemo na Kamensčaku in Pečici, okoli Hrastovca in Strme ter Preske gore. Seveda so apnenčeve plasti pretanke, da bi omogočile izoblikovanje večjih kraških tvorb.

Podnebje Slovenskih goric je že precej kontinentalno (mrzle zime, vroča poletja in suhe jeseni), vendar je po vrhovih toliko omiljeno, da uspeva v relativnih višinah nad 60-80 m že vinska trta, zraven tega pa silijo čez t.l. Hayekovo črto (podažšek Karavank od Paškega Kozjaka do Donačke gore) mediteranski in ilirski florni elementi, kot na primer mali česen, črni gaber, pravi kostanj, tevje, kraška meteljka, brkati klinček, navadni bljušč, trlistna vetrnica, gorski grahor idr., tudi v Slovenske gorice. Seveda pa je mnogo bolj dekorativna flora ribnikov: trstika in rogoz, lokvanj in blatnik, redki palokvanj in zavarovani vodni orešek, redka vodna praprota (Marsilia quadrifolia) idr. Podrobnejši opis redke flore najdemo v letni publikaciji Planine ob meji 1955 v članku O. Tinte.

(Nadaljevanje prihodnjič)

GORIŠNICA

16. januarja 1972 ameriški film KAKTUSOV CVET; LJUTOMER

15. in 16. januarja italijanski film LJUBEZENSKA IGRA;

19. januarja angleški film SVETNIK PROTI MAFIJI.

SLOVENSKA BISTRICA

13. januarja ameriški film UJETI V PUŠČAVI;

15. in 16. januarja ameriški film PRIMER TOMASA KRAUNA;

19. januarja film MOŽ Z IMENOM „KONJ“.

„KONJ“.

Potujoča knjigarna v Ptujju

V dneh med 11. in 15. januarjem je naša občina obiskala potujoča knjigarna, katero je organizirala „Partizanska knjiga“ iz Ljubljane. Knjigarna, ki bi jo lahko imenovali tudi „potujoči knjižni servis“ je pred tem obiskala številne druge slovenske občine, med njimi tudi Slovensko Bistrico.

Njena naloga je neposredno približati občani slovensko knjigo. To je neke vrste knjižna razstava, ki šteje nad 3000 knjig različnih slovenskih založb. Potujoča knjigarna nudi s svojimi številnimi knjigami najodobnejše znanje o najraznovrstnejših človekovih dejavnostih, o preteklosti in sedanjosti, o vsem, kar vznemirja in priteguje duha sodobnega človeka. V knjigah so pač misli, brez katerih bi bili zelo siromašni; so pa tudi spoznanja, brez katerih bi bili še vedno neboljgani in šibki na tem koščku Evrope.

Potujoča knjigarna se je mudila največ v Ptujju, kjer je obiskala vse osnovne in tudi srednje šole. Poleg teh pa je obiskala tudi Hajdino, Kidričevo, Majšperk, Desternik in Juršince. Svoj obisk pa bo končala v soboto, ko bo obiskala osnovno šolo v Podlehniku. To pot so imeli Ptujčani in okoličani priložnost kupiti številne slovenske knjige. Vsi - starejši, tisti srednjih let in mlajši so našli lepo knjigo, ki jih je ogrela in jim pomagala olajšati in oslajšati življenje. Zraven tega so se lahko obiskovalci naročili na katerokoli slovensko revijo in časopis.

Zaključimo torej lahko, da je Potu-

joča knjigarna enkratna priložnost ogleda in nakupa domačih knjig in da so ta teden imeli tako priložnost tudi Ptujčani in prepričani smo, da niso bili razočarani.

Prihodnji teden se bo Potujoča knjigarna preselila v Ormož, kjer se bo nudila štiri dni.

M. NOVINA

KREŽETOV ANSAMBEL V MAJŠPERKU

V nedeljo, 11. januarja je v Majšperku gostoval ansambel Jožeta Krežeta iz Maribora. Med enournim programom v nabitno polni dvorani Doma kulture ali kinodvorani ni manjkalo prijetnega vzdušja in smeha.

Jože Kreže je to pot pripravil bogat repertoar narodno-zabavne in tudi modernejše glasbe. Posamezne točke programa je zelo spretno povezoval napovedovalec Lojze, ki je poskrbel tudi za pristen in dober humor. Največ pozornosti je med gledalci vzbujal pevec Arhar, ki je ves čas programa skrbel za smeh in razpoloženje v dvorani in je svoje pesmi povezoval s včasih skoraj pretirano mimiko.

Majšperčani so po dolgem času zopet imeli eno uro lepega razvedrila in prijetnega poslušanja domačih pesmi in napevov. Verjetno bi se spodobilo, če se bi ob koncu programa ansamblu Jožeta Krežeta nekdo tudi zahvalil.

M. NOVINA

VELIKA NAGRADNA IGRA

sledite

OD 5. NOVEMBRA DALJE V

 VELEBLAGOVNICI
IN V

13. PRODAJALNAH TRGOVINE NA MALO

PRI NAKUPU ZA VSAKIH POLNIH 100 din
DOBITE KUPON

NAGRADE :

- BARVNI TV SPREJEMNIK GORENJE
- PRALNI STROJI
- HLADILNIKI
- ŠTEDILNIKI
- MOŠKE IN ŽENSKO OBLEKE it.d.

ZATO sledite

VEDNO IN POVSOD

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Otrok in lik slovenskega pisatelja

Otroka šolarja spremlja lik slovenskega pisatelja in pesnika od prvega razreda do trenutka ko zapusti šolsko klopo. Kakšen je ta lik, ki si ga ustvarijo otroci?

V gimnaziji v Ptujju je bil v letih pred vojno naš profesor in v prvem letniku razrednik pisatelj Ingolič. Samo Lukarje je izdal do takrat, njegove krajše prispevke pa smo redno brali v šolskem listu. Ptujjske deklice so nam povedale, da je pisatelj in takoj je zaživel v nas kot človek, ki nam je blizu, ki daje del samega sebe nam, ki je nekakšen naš zaščitnik in prijatelj, čeprav je bil strog profesor. Tudi drugi pisatelji so otrokom vedno blizu v njihovi notranji biti, v njihovem svetu doživljanja. Tudi sama sem bila šolarica in vem, da mi je obraz vsakega pisatelja, ki sem ga videla v čitanki, pomenil nekaj posebnega in vedno sem si želela, da bi osebnost spoznala vsaj enega od njih. Da to ni bila samo moja želja, sem spoznala v gimnaziji, ko smo bili ponosni, da poznamo Ingoliča in zdravnikova hčerka nam je ponosno zatrjevala, da pozna še dva slovenska pisatelja.

Bolj kot v mestnih otrocih živijo naši pisatelji v otrocih, ki so oddaljeni od mest, ki je njihov krog duševnega doživljanja ozek, ker nimajo številnih doživljanj in prireditev, ki jih imajo mestni otroci.

Verjetno si tak kmečki in delavski otrok želi srečanja s pisateljem in pesnikom, s človekom, ki je tesno povezan z njegovim duševnim razvojem. Danes niso več časi, ko bi tako srečanje bilo nemogoče. Pisatelji včasih posamezno obiščejo nekatere šole, včasih pa se sreča z otroki tudi skupina pisateljev oziroma ljudi, ki bi naj predstavljali slovenske pisatelje. Kaj prinese otrokom tako srečanje? Najdejo res vedno stik, topel duševni stik z ljudmi, ki jih spremljajo na njihovi šolski poti?

Doživela sem tako srečanje. V lepem jesenskem popoldnevu se je kolona avtomobilov ustavila sredi slikoviti haloških goric pred kmečko gostilno. Skupina pisateljev in ljudi, ki so tesno povezani s pisateljstvom, je bila zelo glasna in dobre volje. Po dolgih referatih in živahnih včasih tudi vročih razpravah se jih je večina posvetila tramincu, kot je po končani razpravi povedal eden od referentov. Posedli so za dolgo mizo v kleti haloške domačije, vino in domače kmečke hladne jedi so romale v kratkih presledkih na mizo. Pred domačijo je šolski upravitelj razkazoval redkim gledalcem slikovite haloške gorice in jim opisoval njihove znamenitosti. Nazadnje jim je povedal, da bodo otroci priredili gostom kulturni program. Večina ljudi je bila med tem časom že v gostilni, drugi pa smo se jim pridružili pozneje.

Kmalu se je v kleti pojavila skupina otrok z instrumenti in stajali za note v rokah. Z njimi sta bila upravitelj šole in kmečki mož, ki otroke uči igranja. Upravitelj je povedal nekaj o nastanku otroškega zbora, toda njegove besede so se izgubljale v živahnem pravzaprav že vinjenem razpravljanju. Ljudje pri dolgi mizi so otrokom sicer zaploskali, to pa je bilo tudi vse. Ko so drobni otroški prstki drsli po instrumentih, so posamezniki povzdignili glas, da so preglasili otroški koncert. Motne oči so se sicer zdaj pa zdaj ozrle proti skupini otrok, toda druge pozornosti, razen da so jim po vsaki odigrani skladbi zaploskali, otrokom niso posvetili.

Z dvema tovarišicama in dvema slovenskima pisateljema iz zamejstva sem sedela pri majhni mizi v kotu in opa-

zovala otroke. Eden tovarišev iz zamejstva se je kmalu dvignil in odšel k točilni mizi skoraj tik otrok. Njegove oči so žarele in zdelo se mi je, da želi z vsem svojim bistvom zajeti domačo slovensko pesem in glasbo. Bil je med redkimi posamezniki, ki jim je nastop otrok nekaj pomenil.

In otroci? Njihove oči so bile sicer uprte v note, njihovi prsti so drsli po strunah, toda od časa do časa so pogledi nekako kradoma in pričakujoče uhajali k osrednji mizi, k ljudem, ki so jim predstavljali lik slovenskega pisatelja, človeka, ki jim je blizu po duhu in besedi.

Opazovala sem deklico in fantiča v ospredju. Dekle je bilo staro približno 14 let, deček največ 9. Dekletove oči so vse češče uhajale k ženi z dolgimi razpuščenimi črno obarvanimi lasmi, oblečeni v dolgo maxi krilo in z velikim svilenim šalom v rokah, ki si ga je privezovala zdaj prek ramen, naslednji hip pa že okrog vratu kar čez lase, pa zopet po glavi. Njene oči so gledale motno, zamegljeno nekam pod strop. Ko se je omahujoče naslonila na sosedo, je dekletce zardelo in razočaranje na njenem obrazu je bilo tako očitno, da ni moglo uiti očem.

Dečkove oči so nekako potovale v kratkih presledkih od moža do moža, najčešče pa so se ustavljale na visokem možu, ki je imel na glavi baretu, prilepljeno na levo uho. Da, mož, ki je pritegnil dečkovo pozornost je v resnici velik mislec in učen človek, toda sedaj je odložil učenost in togost. Sprostil se je v družbi prijateljev, se počestno napil in pozabil na vse drugo.

Kmečki možak je opazil, da otroški zbor ne pritegne pozornosti ljudi, zato je v presledku med dvema skladbama nagovoril navzoče z besedami: „Vidite, tako igrajo naši otroci. Domače pač in preprosto. Ko se boste

naveličali pa kar povejte, bodo takoj nehali.“

Dirigent nagovor je za trenutek pritegnil pozornost ljudi. „Le naj še igrajo, saj igrajo lepo in popolnoma pravilno,“ je dejala ženska, ki na videz ni pritegnila pozornosti, toda pozorna je bila na vse. Po poklicu ni pisateljica temveč psihologinja. Njene besede so prižgale nekaj v očeh teh otrok in strune so ponovno živo zazvenele. Toda trenutki sproščenosti otrok so bili kratki, kajti prijeni glasovi so jih ponovno preglasili.

Se dve skladbi so odigrali, nato jim je dirigent povedal nekaj potihem in otroci so se dvignili. Omizje je še enkrat zaploskalo, toda obrazi otrok so ostali togi in razočarani. Deklica, ki sem jo opazovala, se je med vrati ozrla k naši mizi. S tovarišico sva ji hvaležno pomahali, se ji spodbudno nasmehnili, drugega pa nisva mogli storiti. Tudi dekletov obraz je za tre-

nutek preletel nasmeh, nato pa so odšli tiho in brez zahvale in pozdrava kogarkoli od navzočih.

Kakšen lik pisatelja je ostal v srcih teh otrok? Niso zaslužili za svojo prireditev vsaj besede pohvale in priznanja? More topo brezčutno ploskanje nadomestiti toplo, prijazno besedo? Je ti otroci rojeni in živeči v blatnih haloških hribih niso pričakovali in je ne čutijo?

Bežna dva trenutka sta mi povedala nasprotno. Na koncu tega srečanja s haloškimi otroki in slovenskimi pisatelji se je pred menoj odprlo vprašanje, vprašanje, ki nanj ne znam odgovoriti.

Je stik med pisatelji in bralci res tak, kot bi moral biti? Dajemo ljudem tisto, kar živi v vseh nas ljudeh, pa naj so to pisatelji ali kdorkoli drug živi v nas še kje pravo, resnično tovarštvo?

SLAVA RAKOVA

Člana predsedstva RK ZMS v Ormožu

Minuli četrtek sta bila člana predsedstva republiške konference ZMS Igor Zitnik in Robert Bobanec na obisku pri ormoški mladini. Obisk sodi v sklop rednih letnih obiskov, s katerimi skuša republiška konferenca ZMS zvedeti kaj več o občinah in s tem popestriti delo občinskih organizacij ZMS.

Program obiska je obsegal najprej razgovor s političnim aktivom. Člana predsedstva RK ZMS sta se s predstav-

niko družbenopolitičnih organizacij in SO Ormož pogovarjala o položaju občine, njeni razvitosti, gospodarski moči in napredku zadnjih let. Pogovor je tekel tudi o delu mladinske organizacije, ki je po oceni razpravljalcev v danih pogojih skoraj zadovoljivo. Največji uspeh bližnje preteklosti je ponovna ustanovitev mladinskega kluba v Ormožu. S tem se je praktično pričelo delo mladih Ormožanov in Ormožank. Razvili so lepe oblike dela: krožke, debatne večere, plesit itd. Vodstvo ormoške mladine pa ni delovalo tako, kot bi moralo predvsem zaradi prezaposlenosti nekaterih članov predsedstva občinske konference.

V nadaljevanju obiska sta člana predsedstva RK ZMS obiskala mladinski aktiv na osnovni šoli Velika Nedelja ter se s predstavnikoma in mentorjem aktiva ter ravnateljem šole pogovarjala o njihovem delu. Zvedela sta mnogo zanimivega, saj je mladinski aktiv osnovne šole Velika Nedelja veliko napravil, njegovi programi pa so pestri in vsebinsko bogati.

Na obisku pri aktivu ZMS v tovarni Jože Kerenčič sta Zitnik in Bobanec zvedela nekaj osnovnih problemov, s katerimi se mladina v tem aktivu ubada. Tare jih predvsem pomanjkanje primerne prostora, v katerem bi se lahko sestajali. Veliko težavo pri delu predstavlja tudi izmensko delo in tako je praktično nemogoče, dobiti vse mladince skupaj.

Popoldne sta se člana republiške konference ZMS sestala s člani predsedstva občinske konference ZMS Ormož, predsedniki mladinskih aktivov s področja ormoške občine ter nekaterimi predstavniki mladinskega aktiva Ormož. Sestanek je bil v prostorih kluba mladih v Ormožu. V skoraj dve uri trajajočem razgovoru so mladi kritično ocenili svoje delo in poudarili, da tudi starejši niso storili vsega, da bi lahko zadovoljno sklenili roke. Interesi mladih so različni, videti pa je, da vprašanja športa, ki se je v Ormožu že lepo razvil in se s težavo prebija, zavzemajo prvenstveno vlogo v interesih ormoške mladine. Dogovorili so se tudi za nekaj konkretnih akcij.

OPEKARNA ŽABJAK - PTUJ

Razpisna komisija razpisuje zaradi reelekcije delovno mesto

direktorja podjetja

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. morajo imeti višjo šolsko izobrazbo in vsaj tri leta prakse iz opekarske stroke, ali srednješolsko izobrazbo in najmanj osem let prakse v opekarski stroki;
2. ne smejo biti obsojeni za kazniva dejanja po 55. členu temeljnega zakona o podjetjih in ne sme jim biti s sodno odločbo prepovedano opravljati funkcijo dolžnosti direktorja;
3. morajo biti družbeno in gospodarsko razgledani.

Rok za vlaganje prošelj je 15 dni po objavi razpisa v časniku. Kandidati morajo priložiti prošnji na razpis dokaz o potrebnih strokovnih izobrazbi in praksi ter kratek življenjepis.

Sarma - zimska »sezonska« jed

Sarmo pripravljamo navadno pozimi. Splošno jo smatrajo za srbsko jed, vendar to ne drži popolnoma. Poznajo jo tudi drugi narodi, seveda vsak po svoje, zato jo tudi različno imenujejo. Pod imenom sarma jo poznajo Bolgari in Romuni; Madžari jo prav tako pripravljajo, vendar jo imenujejo Toelfoelt Kaposzta; prav tako jo poznajo v nekaterih predelih Avstrije in Nemčije, kjer pa ji pravijo Krautroulade.

Nekatere strokovne knjige uvrščajo sarmo med romunske narodne jedi, medtem ko jo največji evropski leksikon uvršča med srbske nacionalne jedi. Kolikor je iz starih kulinarčnih zapiskov razvidno, je zeljna sarma prvič omenjena v nekem jedilniku, ki izvira iz nekdanje Sedmograške pokrajine. Sarma v trsnem listu pa izvira iz stare grške kuhinje.

Naj bo izvor te vrste jedi ka-kršenkoli, tukaj si hočemo le ogledati, kako jo je treba pripraviti.

Srednje veliko in ne preveč žilnato glavo svežega zelja z vodo oplaknemo, jo okrog koca zarezemo, nabodemo na vilice ter jo vrtimo v osoljenem in okisanem kropu. Tako dosežemo, da zeljni listi sami odpadejo v krop in da niso premeški, ker bi se nam sicer kasneje pri zavijanju strgali. Ko listi le za hip prevrejo, jih pobere- mo iz kroga in jim porežemo rebra. Liste napolnimo s pripravljenim nadevom in zavijemo sarme, ki pa naj ne bodo prevelike. Na porcijo navadno računamo dve sarmi.

Zelje, ki nam je ostalo, na drobno zrežemo in ga damo na dno kozice ali, kar je še boljše, jenske posode. Nato zložimo zavite sarme, na vrhu pa jih spet pokrijemo z narezanim zeljem. Sarma bo boljše, če jo pokrijemo s kislim zeljem, če ga pa nimamo, je prav, da sarmo pred kihanjem nekoliko okisamo. Jed pa bo še boljše, če na vrhu položimo na kose narezano slanino ali če kuhamo vmes kos prekajenega mesa.

Sarmo zalijemo z vodo ali juho, ki jo napravimo iz jušnega koncentrata, in pristavimo da zavre. Sarma naj bi vrela skupaj eno uro in pol do dve uri, najboljša pa je, če jo kuhamo le eno uro, jo odstavimo in drugi dan kuhamo naprej. Med kuhanjem jo potrebi prilivamo vode ali juhe, ne sme pa divje vreti.

Zadnji del priprave sarme je naslednji: na ogretem olju ali masti na pol zarumenimo drobno narezano ali, kar je še bolj praktično, na ribež zribano čebulo. Dodamo tolčen česen, zelo malo moke, žlico paradižnikove meze in nekoliko sladke paprike. Vse skupaj premešamo in zlijemo po sarmi, ki naj nato vre še nekaj časa. Tik pred serviranjem ji dodamo kisló smetano, ki smo jo zmešali z jogurtom.

Končno pa še nekaj navodil, kako pripravimo nadev za sarmo. Navadno vzamemo polovico govejega in polovico svinjskega mesa, lahko pa dodamo tudi nekaj teletine. Meso srednje debelo zmeljemo, solimo, dodamo zarumenelo čebulo, tolčen česen, popramo, dodamo kakšno jajce, sesekljan peteršilj, pest prebranega in opranega ter zbrisanega (surovega) riža in nekoliko vode — 8 do 10 odstotkov. Vse skupaj dobro premesimo. Po okusu lahko dodamo tudi na drobne kocke zrezane prekajene slanice.

Če otrok nima teka

Mnogokrat se starši pritožujejo, da njihov otrok ne je, da nima apetita. Zdravniki pravijo, da je tek izločanje prebavnega soka, ki sestoji iz izločkov žlez slinavk in želodčnih žlez. Proizvajanje tega soka je refleks in kot vsak refleks je tudi tek živčna reakcija. To živčno reakcijo pa lahko vzbudimo s kakim čutnim organom, kot npr. z očmi, z vonjem ali z okusom. Ker refleks potuje preko možganov, žlez slinavk in želodčnih žlez, ga lahko kjerkoli na tej poti vzbudimo ali prekinemo.

Tako lahko izgubimo tek do jedi, če nas je močno strah ali če imamo veliko skrbi in težav. Dobro opazujó- ča mati bo po teku svojega otroka spoznala, kako se telesno in duševno počuti. Povsem normalno pa je, če zgubijo otroci tek pri telesnih boleznih, kot so nalezljive in otroške bolezni, vročina, prebavne motnje in podobno. Priporočljivo je, da pri izgubi teka ne ponujamo bolniku — otroku mleka za žejo, ker je mleko zaradi svoje visoke hranilne vrednosti zelo nasitno in odvzame — že tako slab — tek do jedi. Namesto mleka mu raje ponudimo sadne in zelenjavne sokove, komplete ali sadje, ki gasijo žejo, obenem pa vzbujajo tek.

Dojenčkom, ki neradi jedo, bi morali dajati skromnejše obroke, tako da po jedi ostanejo še malo lačni. Kadar dojenček pije, moramo preprečiti, da bi ga okolica motila pri njegovem opravlilu. Če pije iz stekleničke, mora biti hrana vedno enako topla. Tudi pri starejših otrokih se zelo obnese tak način prehranjevanja, da ostanejo po jedi še malo lačni. Vendar hrana ne sme biti enolična temveč pestra. Tudi pripravljena in ponudena mora biti na vabljiv način. Vmesne malice in sladkarije moramo popolnoma opustiti. Priporočljivo je otrokom pred obrokom ponuditi sadje, sadni sok ali surovo zelenjavo, ki povzroči večje izločanje prebavnih sokov in tudi pogasi žejo. Na splošno pa se ravnamo po nagonu, ki ga otrok ima do hrane. Seveda mu ugodimo le toliko časa, dokler je to nagon po naravnih živilih. Otrokov željo po sladkarijah najbolje zadovoljimo s tem, da mu po jedi ponudimo še pecivo ali kakšno drugo močnato jed.

Nekateri zdravniki priporočajo za otroke, ki nimajo teka, dvodnevni sadni dan. Dva dni zaporedoma mu dajemo samo sadje, za žejo pa same sokove. Če bi zvečer prvega ali drugega dne začutil močno lakoto, mu lahko ponudimo kos črnega kruha. Uživanje kruha prisili otroka k žvečenju, za kar je ponavadi prelen; žvečenje pa poživí tudi stolico. Otroci, ki neradi jedo, so namreč nagnjeni k zaprtju. V naslednjih dneh damo otroku skuto, kruh z maslom in med ali marmelado, eno v mehko kuhano jajce, pusto meso, zdrobovo ali drugo kašo z dodatkom nekaj mleka. Otroci, ki se hitro utrudijo, se morajo pred jedjo malo odpočiti.

Nemajhen pomen za otroke s slabim tekom do hrane ima tudi pravilna priprava in izbira jedi. Izbiramo in pripravljamo take jedi, ki niso nasitljive, torej mu ne dajemo mastnih in ne preveč škrobnatih — močnatih jedi. Pripravimo jih tako, da prijetno dišijo, ker tudi vonj igra važno vlogo pri vzbujanju teka. Torej živila pržimo, dušimo ali pečemo. Jed ne sme biti niti preslana, niti presladka, temveč le prijetnega okusa. Tudi barva jedi je za vzbujanje teka važna. Juhe obogatimo in okrasimo s seseklanim zelenim peteršiljem ali na kocke zrezanim korenjem; glavne jedi kombiniramo tako, da je več privlačnih barv; solate pa naj bodo raznolike: zelena, pesa, korenček; za spremembo pa tudi sadne solate.

Vse jedi naj bodo ponudene v lepem in prijetnem okolju. Otroku raje je, če je istočasno vsa družina in je med jedjo mirno prijetno vzdušje.

(Nadaljevanje na 15. strani)

Tovarna gumijevih in kovinskih izdelkov ter servisnih dejavnosti

„SIGMA“ v Ptuj,

Rajšpova ulica 13, razpisuje naslednja

prosta delovna mesta:

1. VODJA NABAVE

Pogoj: visoka ali višja izobrazba ekonomske, komercialne ali tehnične smeri ter 4, oz. 8 let prakse na enakem ali podobnem delovnem mestu.

2. TEHNOLOGA STROJNE OBDELAVE

Pogoj: inženir strojništva ali strojni tehnik z 2-, oz. 5-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu.

3. KONSTRUKTORJA PROIZVODNJE

Pogoj: inženir strojništva ali strojni tehnik z 2-, oz. 5-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu.

4. KONSTRUKTORJA ORODIJ

Pogoj: inženir strojništva ali strojni tehnik z 2-, oz. 5-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu.

5. ANALITIKA II

Pogoj: višja ali srednja izobrazba ekonomske ali komercialne smeri s 3-, oz. 6-letno prakso.

6. TAJNIKA ORGANOV UPRAVLJANJA

Pogoj: višja pravna ali ekonomska srednja šola z 2-letno prakso.

7. SKUPINOVODJA GUMARNE

Pogoj: strojni tehnik ali VKV kovinostrugar, oz. orodjar z 2-, oz. 5-letno prakso.

8. NORMIRCA AVTOMEHANSKIH DEL

Pogoj: srednja tehniška šola ali VKV avtomehanik s 3-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu.

9. VODJO OBRAČUNA OD

Pogoj: ekonomska srednja šola s 3-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu.

10. MATERIALNEGA IN OBRAČUNSKEGA KNJIGOVODJA

Pogoj: ekonomska srednja šola ali končana administrativna šola z 2- ali 4-letno prakso.

11. VEČ ADMINISTRATIVNIH MOČI

Pogoj: administrativna dela v sektorjih in obratih podjetja Pogoj: končana administrativna šola — zaželena praksa.

12. VEČ KURJAČEV ZA AVTOMATSKO KURJENJE

Pogoj: izpit za kurjača visokotlačnih kotlov.

13. OBRATNEGA ELEKTRIKARJA

Pogoj: KV obratni električar ali elektroinstalater z 2-letno prakso.

14. VODOVODNEGA INSTALATERJA

Pogoj: KV vodovodni instalater z ustrezno prakso.

15. VEČ KV KOVINOSTRUGARJEV

V vseh primerih morajo imeti moški kandidati odslužen vojaški rok v JLA.

Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov podjetja.

Zaposlitev je možna takoj ali po dogovoru.

Kandidati naj vložijo prošnje na gornji naslov najpozneje 10 dni po objavi razpisa.

OBVESTILO

Referat za kmetijstvo pri skupščini občine Ptuj obvešča vse kmetovalce, da je komisija za licenciranje plemenjakov priznala za plemenilno sezono v letu 1972 kot plemenske žrebce, bike in merjasce, ki se nahajajo pri naslednjih rejcih na območju ptujske občine:

- a) rejci plemenskih žrebcev so:
Franc ZUPANIČ, Sp. Hajdina 58
Boštjan DREVENŠEK, Lovrenc 26 na Dravskem polju
Slavko MEDVED, Mihovce 6, p. Cirkovce,
Ivan MOHORIC, Drbetinci 7, p. Vitomarci
Franc VALIČ, Moškanjci 22
- b) rejci plemenskih bikov, ki plemene v prirodnem pripustu so:
Franc KORŽE, Stoperce 76
Jože POTOČNIK, Nadole 50, p. Zetale
Angela KOPŠE, Zetale 10
Anton PLAJSNŠEK, Kočice 51, p. Zetale
Stanko KOLAR, Zetale 8
Ivan ARNEJČIČ, Cirkulane 43
Janez KOSTANJEVEC, Gibina 36, p. Vitomarci
- c) rejci plemenskih merjascev so:
— na območju Slovenskih goric
Anton KUKOVEC, Krčevina pri Ptuj 44
Jože KOLENKO, Nova vas 49 pri Ptuj 44
Otilija FRIC, Gomilce 5, p. Desternik
Martin MURŠEC, Biš 58, p. Trnovska vas
Ivan ROJS, Drbetinci 10, Vitomarci
Janez DOLINAR, Vitomarci 29
Ludvik KRAMBERGER, Slavšina 6, Vitomarci
Janez KOSTANJEVEC, Gibina 36, Vitomarci
Pavel KODRIČ, Kukava 13, Juršinci
Marija MOHORIC, Gabernik 10, Juršinci
Janko MURŠIČ, Zagorci 71, Juršinci
Janko KOVAČEC, Juršinci 10
Mimica ŠEGULA, Polenci 41, Polenšak
Ignac ČUŠ, Bratislavci 50, Polenšak
Angela POLANEC, Sp. Velovlak 25, Moškanjci
Janko ČEH, Podvinci 15 pri Ptuj 44
— na območju Ptujkega polja
Ignac ZELENIK, Spuhlja 9 pri Ptuj 44
Alojz TEMENT, Zabovci 46 pri Markovcih
Konrad BEZJAK, Markovci 61
Franc KEKEC, Nova vas 42 pri Markovcih
Martin STRELEC, Prvenci 21, p. Markovci
Liza PRELOG, Sobotinci 15, p. Markovci
Marija KOLARIČ, Bukovci 78, p. Markovci
Janez MEZNAŘIČ, Stojnci 66, p. Markovci
Janez TOMAŽIČ, Muretinci 25, p. Gorišnica
Franc VESENJAK, Placarovci 1, p. Gorišnica
Ivan BRATUŠA, Formin 31, p. Gorišnica
Krista JANŽEKOVIČ, Gorišnica 4
Pavla PIGNAR, Zamušani 16, p. Gorišnica
Vlado FIRBAS, Moškanjci 9
Ozvald OSEBEK, Strejaci 6, p. Moškanjci
Stanko ČUŠ, Mezgovci 41, p. Moškanjci
Stanko PETEK, Dornava 139
— na območju Dravskega polja
Štefan VOGRINEC, Zg. Hajdina 66
Janez ROGINA, Pobrežje 2
Štefka MURKO, Lancova vas 11 a
Anton ZAJC, Apače 22
Maks BERANIČ, Lovrenc 46 na Dravskem polju
Ludvik MEDVED, Sestrže 17
Ivan KOLAR, Šikole 41
Anton STRMŠEK, Šikole 12
Štefan HERGAN, Sp. Jablane 15
Anton MEDVED, Mihovce 15
Stanko ZAFOSNIK, Zupečja vas 53
— na območju Haloz
Anica GOLOB, Nadole 83, p. Stoperce
Anton LORBER, Stoperce 19
Milan NOVINA, Jelovica 10, p. Majšperk
Stanko ŠALAMUN, Sitež 4, p. Majšperk
Stanko JAZBEC, Zetale 14
Matija PLAJSNŠEK, Kočice 54, p. Zetale
Rozina SATLER, Gorca 8 pri Podlehniku
Ivan ARNEJČIČ, Cirkulane 43
Jože RAKUŠ, Medribnik 15, p. Cirkulane
Marija KOKOT, Gorenjski vrh 29, p. Zavrc
Blaž JURŠEK, Belski vrh 60, p. Zavrc
Franc PRAVDIČ, Hrastovec 7, p. Zavrc

S tem seznanjamo vse rejce plemenic o kraju plemenilnih mest na območju občine Ptuj, sočasno pa opozarjamo rejce, da je oplojevanje kobil, krav in telic ter svinj po drugih plemenjakih prepovedano in kaznivo pa tudi negospodarno.

MODERNA ZAKONSKA IDILA

V prav zgodnji še fantovski dobi
sem sanjal o ženski, bohotni podobi.
Želel sem si nežne sladkosti
in bujne, opojne radosti.

V ženski sem videl eterično bitje
in čakal sem željno na tajno odkritje
ženske lepote s prelestnimi loki, bokmi in brhkimi bokmi
in strmel sem v bogate telesne reliefe in stas njen visoki.

Hrepenel sem po sladki ljubezni,
včasih sem zbal se te nore bolezni.
Sem čital Prešernove lepe, nesrečne sonete,
ki peli so nežno o večni ljubezni do Julke nezveste.

Človek pač sanja si sanje blesteče,
dokler ne speče se v prste skeleče.
Saj vsak si pričara ponoči to v sanjah,
kar čez dan ga navdaja le v mislih in blodnjah.

Tako me prevaril je sladki nasmeh,
ki se blestel je na belih zobeh.
V začetku je bila vsa nežna kot rosa,
je kmalu postala nevarna kot osa.

Je v začetku gladila me mehko kot žamet,
da v trenutku sem čisto pozabil na pamet.
Pozneje me tepla je besno po glavi,
zaman sem zdaj sanjal o minuli že slavi.

Pred poroko je bila prav krotka in vsa ljubezniva,
pozneje pa ostra še bolj kot pekoča kopriva.
Najprej je bila vsa skrbna in res prav pozorna,
potem pa vsa sitna kot muha in grdo osorna.

V začetku je hlinila svojo mi skromnost,
ki potem se sprevrgla je v grobo lakomnost.
Prej mi ponujala svoje telo je in dušo,
sem potem mučeniško prenašal ljubezensko sušo.

Sem v začetku topil se v prav nežnih objemih,
a po poroki sem hitro se znašel v surovih prijemih.
Najprej bila je dobrotna kot angel v nebesih,
pozneje pa dom je postal kot pekel pri besih.

Nekoč so me gledale milo njene ledene oči,
takrat je še skrivala skrbno te svoje strupene moči.
Pozneje je pikala ostro z jezikom kot kača
in brizgala strup je po meni kot kakšna krastača.

Zdaj je nadležna, zbadljiva kot hudi obad
in pri vsakem dotiku me zbode boleče kot ostrí osat.
Nekdaj prav sladko je grulila kot golobica,
sedaj pa me guli in škubi kot prava tatica.

Nekoč mi je nudila razne usluge kot mila dobrotnica,
pozneje je čarala čudne, lažnive privide kot prava čarovnica.
Prej mi je vneto trdila, da večno bom dragi ljubavnik
zdaj pa ji ljubši je hišni prijatelj in jaz sem le krotki služabnik.

Zdaj me zaprla je v kletko in misli, da njen sem kanarček
in večkrat zahteva, da pojem veselo in sladko kot slavček.
Če sem pohleven in dobro opravi svoj posel,
potem me poboža in pravi, da res sem njen ljubljeni osel.

Saj v resnici sem zdaj le čudaški in nor čarobnjaček,
ker sem pri hiši zato, da prinašam in čaram za njo le denarček,
ki za telesne potrebe in druge naslade ga rabi,
pri tem pa na moje obleke, pijače, jedalce in druge zadeve vedno pozabi.
Grom

Napake staršev plačujejo otroci

Ni matere, ki bi se ne mogla potopiti, da ji ni lahko odbiti vsak dan vsaj po eno otrokovo željo po igrački, sladici in še čem drugem.

Izkušeni vemo, da otrok uporablja krepko sredstvo, kadar hoče pripraviti starše do tega, da mu kupijo: jezi se, prične jokati, cepetati, tolče z nogo po tleh, valja se, ne sprejme hrane in podobno. Da bi preprečili takšne neljube prizore, potrebujejo starši veliko takta in razumevanja, predvsem pa potrpljenja. Toda največkrat nimajo tega potrpljenja, poleg tega menijo, da njihov otrok „ne sme

trpeti“. Na žalost je to le začasna rešitev problema s kratkotrajnim uspehom. Otroci se bo prav kmalu pojavili z novo željo in starši bodo spet storili — prav to.

Pričakovali bi, da je otrok, ki mu starši izpolnijo sleherno željo, srečen; ni. Ima sicer vse možnosti za to, ker je rešen napetosti in skrbi in bi lahko svojo energijo koristneje izrabljal pri kakšni življenjski dejavnosti. Toda tak otrok prične terjati tudi od drugih ljudi, da ga zasujejo s pozornostjo. Tako se ne vživlja v okolico. Najbolje opazimo te lastnosti pri otroku, ko

prične hoditi v šolo in je prisiljen vzdrževati stike z drugimi otroki, ki čestokrat ne poznajo milosti. Tako se znajdejo takšni mamini ljubljenci pred hudo preizkušnjo: ostali otroci jih dražijo, pretepaajo in se jih celo izogibajo. Vse to lahko resno rani otroka in ga v določenem pogledu ovira pri nadaljni rasti.

Otrok, ki ni imel nikoli v življenju priložnosti, da bi se boril za svoje pravice in potrebe, ki je dobil vedno vse ponujeno na krožniku, ki ne pozna odpovedi, je izgubil nekaj, kar je neprecenljive vrednosti za njegovo nadaljnje življenje: priložnost, da se „učí v življenju“. Takšen otrok se ne zna prilagoditi drugim in je hitro osamljen. Z drugimi besedami — otrok, ki nikoli ni imel težav, ki jih ni nikoli videl in ne slišal zanje, jih bo prav kmalu imel več kot drugi. Zakaj? Ker ne more vzpostaviti odnosa z resničnostjo, takšno, kakršna je, ne

(Nadaljevanje na 15. strani)

Ohranite ravnovesje!

Ritem nekdanjega življenja je bil mirnejši in zavoljo tega ni bilo težko ostati miren in uravnotežen. V današnjem hrupu in naglici pa obstaja nevarnost, da postanejo ljudje preveč avtomatizirani in brezosebni. Njihov nemir jih vodi v osamljenost, to pa so prvi znaki izgubljanja ravnovesja.

Zatorej nekaj pomembnih navsvetov, zlasti ženam, ki pogosteje zapadejo takšnim vplivom!

Če bi plesalka na vrvi obstala, bi — padla. Tako tudi vi — vaše ravnovesje je v gibčnosti in nenehnem gibanju, toda le-to mora biti razumno in nadzorovano. Kot potrebuje telo hrano, tako potrebuje tudi duh varnost, gotovost. Ne izogibajte se svoje osnovne vloge — materinstva. Otroci so odvisni od vas, hranili ga boste od prvega dne. Toda že od rojstva se vam bo pričel odmikati in postajati vedno bolj samostojen. Z vašo pomočjo bo postal novo bitje in zasedel svoje mesto v družbi. Ne boste dosegli psihičnega ravnovesja brez nežnosti, topline in materinstva. Če vam bo primanjkoval en člen te verige, boste nezadovoljni — in nespokojstvo bo tu.

Srečo si ustvarjamo sami s svojo voljo. Sprejemamo sebe in druge takšne, kot smo in kot so. Vse življenje je sestavljeno iz konfliktov, in samo od nas je odvisno, kako jih bomo sprejeli. Uničite nezadovoljstvo, da bi vam potekalo življenje brez vznemirjenja. Za otroke obranite nit, ki vam bo pomagala, da jih boste, kadar bo treba, vodili v novo in neznano.

Bodite popolnoma samostojni — ne bodite bič svojih staršev, ne žena svojega moža in ne pomočnica svojega šefa! Ukvarjajte se s tistim, kar vas zanima — s športom, prinesel vam bo vedrino! Izpopolnite svoje znanje, živite kulturno življenje! Veselite se, bodite blagi in prava žena. Ne pozabite, da pričakujejo prav to od vas vaši najbližji.

Vaša duševnost potrebuje „čist“. Odprite vrata svojega duha in svojega doma! Navadite se na novosti in spremembe. Borite se zoper dolgočasje in zaspanost. Ne žalostite se sami nad seboj — to je za tiste, ki se dolgočasijo v svoji osamljenosti, kljub temu da žive v velikem mestu. Človek je

(Nadaljevanje na 15. strani)

moč sama ne zadostuje
novi **mixal** ima aktivno moč!

- * aktivna moč premaga vso umazanijo
- * aktivna moč varuje vaše perilo

Prvi
jugoslovanski
biološka
razgradljivi
detergent

za sodobne tkanine

za pisano perilo

za belo perilo

novi **mixal** ima aktivno moč

ZLATOROG MARIBOR

